

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

7. juuni 2006*

Kohtuasjas T-613/97,

Union française de l'express (UFEX), asukoht Roissy-en-France (Prantsusmaa),

DHL International SA, asukoht Roissy-en-France,

Federal express international (France) SNC, asukoht Gennevilliers (Prantsusmaa),

CRIE SA, asukoht Asnières (Prantsusmaa),

esindajad: advokaadid É. Morgan de Rivery ja J. Derenne,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: G. Rozet ja D. Triantafyllou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

keda toetavad

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues, R. Abraham ja F. Million, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

ja

Chronopost SA, asukoht Issy-les-Moulineaux (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid V. Bouaziz Torron ja D. Berlin,

ning

La Poste, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindaja: advokaat H. Lehman, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astujad,

mille esemeks on komisjoni 1. oktoobri 1997. aasta otsuse 98/365/EÜ Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopost'ile antud riigiabi kohta (EÜT 1998, L 164, lk 37) tühistamise taotlus,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona ja O. Czúcz,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades Euroopa Kohtu 3. juuli 2003. aasta kohtuotsust,

arvestades esimesse kohtuastmesse tagasisaatmisele järgnenud kirjalikus menetluses ja 15. juuni 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Käesolev kohtuotsus on tehtud pärast asja esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist Euroopa Kohtu 3. juuli 2003. aasta otsusega liidetud kohtuasjades (C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P: Chronopost jt vs. UFEX jt (EKL 2003, lk I-6993, edaspidi „Euroopa Kohtu otsus”), mis tühistas Esimese Astme Kohtu 14. detsembri 2000. aasta otsuse kohtuasjas T-613/97: UFEX jt vs. komisjon (EKL 2000, lk II-4055, edaspidi „Esimese Astme Kohtu otsus”).

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 2 Prantsuse post (edaspidi „La Poste”), kes tegutseb riikliku monopolina tavalise posti sektoris, kuulus kuni 1990. aastani Prantsuse haldussüsteemi. Alates 1. jaanuarist 1991 kujundati ta ümber avalik-õiguslikuks juriidiliseks isikuks vastavalt 2. juuli 1990. aasta *loi 90-568, relative à l'organisation du service public de la poste et des télécommunications* (seadus 90-568 avaliku posti- ja telekommunikatsiooni teenuse korralduse kohta) sätetele (*JORF* 8.7.1990, lk 8069, edaspidi „seadus 90-568”). See seadus lubab tal tegutseda teatavatel konkurentsile avatud tegevusaladel, nt kullerpostiteenused.
- 3 Société française de messagerie internationale (edaspidi „SFMI”) on eraõiguslik ettevõtja, kellele alates 1985. aasta lõpust anti üle La Poste'i kullerteenuse haldamine. See ettevõtja asutati 10 miljoni Prantsuse frangi (umbes 1 524 490 eurot) suuruse osakapitaliga, mille sissemaksjateks olid valdusühing Sofipost (66%), mille osalus kuulub 100% La Poste'ile, ja TAT Express (34%), mis on lennuettevõtja Transport aérien transrégional tütarettevõtja (edaspidi „TAT”).
- 4 SFMI poolt — nime all EMS/Chronopost — pakutava kullerpostiteenuse haldamise ja turustamise viis on määratletud Prantsuse posti- ja telekommunikatsiooniministeeriumi 19. augusti 1986. aasta juhendis. Selle juhendi kohaselt peab La Poste SFMI-le pakkuma logistilist ja ärialast abi. La Poste'i ja SFMI vahelised lepingulised suhted on reguleeritud kokkulepetega, millest esimene pärineb aastast 1986.
- 5 Aastal 1992 muudeti SFMI osutatava kullerpostiteenuse ülesehitust. Sofipost ja TAT asutasid uue äriühingu, Chronopost SA, milles nad säilitasid endiselt vastavalt 66% ja 34% aktsiatest. Äriühing Chronopost, kellel kuni 1. jaanuarini 1995 oli ainu-

juurdepääs La Poste'i võrgule, suunati ümber siseriiklikule kullerpostile. SFMI ostis ära GD Express Worldwide France, kes on Austraalia äriühingut TNT ja viie riigi postiettevõtjaid ühendava rahvusvahelise ühissettevõtja, kelle koondumine on heaks kiidetud komisjoni 2. detsembri 1991. aasta otsusega (juhtum IV/M.102 — TNT/Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste ja Sweden Post) (EÜT C 322, lk 19), tütarettvõtja. SFMI tegutses edasi ka rahvusvahelise kullerpostiteenuse alal, kasutades oma rahvusvaheliste saadetiste käitlemisel Prantsusmaal esindajana ja teenuseosutajana Chronoposti (edaspidi „SFMI-Chronopost“).

- 6 Syndicat français de l'express international (SFEI), Union française de l'express (UFEX) õigusjärglane, mille liikmed kolm ülejäänud hagejat on, kujutab endast Prantsusmaal registreeritud erialaliitu, kuhu kuuluvad peaaegu kõik kullerpostiteenust pakkuvad, SFMI-Chronopostiga konkureerivad ettevõtjad.
- 7 21. detsembril 1990 esitas SFEI komisjonile kaebuse põhjusel, et La Poste'i poolt SFMI-le osutatav logistiline ja ärialane abi kujutab endast riigiabi EÜ asutamislepingu artikli 92 tähenduses (muudetuna EÜ artikkel 87). Kaebuses toodi põhiliselt välja asjaolu, et tasu, mida SFMI maksab La Poste'i osutatava abi eest, ei vasta tavalistele turutingimustele. Vahe, mis on selliste teenuste saamise eest makstava turuhinna ja SFMI poolt tegelikult makstava tasu vahel, kujutab endast riigiabi. Abisumma hindamiseks ajavahemikul 1986–1989 oli kaebusele lisatud konsultatsiooniettevõtja Braxton associés poolt SFEI tellimusel teostatud majandusuuring.
- 8 10. märtsi 1992. aasta kirjaga teatas komisjon SFEI-le tema kaebuse menetlemise lõpetamisest. 16. mail 1992 esitasid SFEI ja teised ettevõtjad Euroopa Kohtule nimetatud otsuse peale tühistamishagi. Euroopa Kohus otsustas kohtuasja lõpetada otsust tegemata (Euroopa Kohtu 18. novembri 1992. aasta määrus kohtuasjas C-222/92: SFEI jt vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata) pärast komisjoni 9. juuli 1992. aasta otsust võtta 10. märtsi 1992. aasta otsus tagasi.

- 9 Komisjoni taotlusel edastas Prantsusmaa komisjonile teavet 21. jaanuari 1993. aasta kirjaga, 3. mai 1993. aasta faksiga ja 18. juuni 1993. aasta kirjaga.
- 10 16. juunil 1993 esitasid SFEI ja teised ettevõtjad Pariisi kaubanduskohtule hagi SFMI, Chronoposti, La Poste'i ja teiste vastu. Hagile oli lisatud äriühingu Braxton associés' teine uuring, milles kaasajastati esimese uuringu andmeid ja laiendati abi hindamise perioodi 1991. aasta lõpuni. 5. jaanuari 1994. aasta otsusega esitas Pariisi kaubanduskohus Euroopa Kohtule mitu eelotsuseküsimumust EÜ asutamislepingu artiklite 92 ja 93 (muudetuna EÜ artikkel 88) tõlgendamise kohta, millest üks puudutas riigiabi mõistet käesoleva asja asjaolude kontekstis. Prantsuse valitsus esitas Euroopa Kohtule oma 10. mai 1994. aasta märkuste lisana äriühingu Ernst & Young teostatud majandusuuringu. 11. juuli 1996. aasta otsuses kohtuasjas C-39/94: SFEI jt (EKL 1996, lk I-3547, edaspidi „kohtuotsus SFEI“), leidis Euroopa Kohus, et „logistilise ja ärialase abi osutamine riigi osalusega äriühingu poolt oma eraõiguslikele tütaretevetajaile, kes tegutsevad teatavas konkurentsile avatud valdkonnas, võib kujutada endast riigiabi asutamislepingu artikli 92 tähenduses juhul, kui selle eest saadav tasu on madalam kui tasu, mida nõutakse tavaliste turutingimuste korral“ (punkt 62).
- 11 Vahepeal teavitas komisjon 20. märtsi 1996. aasta kirjaga Prantsuse Vabariiki asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 ettenähtud menetluse algatamisest. Prantsusmaa edastas 30. mai 1996. aasta kirjas komisjonile oma sellekohased märkused.
- 12 17. juulil 1996 avaldas komisjon Euroopa Ühenduste Teatajas teatise asutamislepingu artikli 93 lõikes 2 ettenähtud menetluse algatamise kohta seoses Prantsusmaa poolt äriühingule SFMI-Chronopost väidetavalt antud riigiabiga (EÜT C 206, lk 3).

- 13 17. augustil 1996 esitas SFEI komisjonile vastusena sellele teatele oma märkused. Ta lisas oma märkustele büroo Bain & Co poolt tehtud uue majandusuuringu. Lisaks laiendas SFEI oma 21. detsembri 1990. aasta kaebust paljudele uutele asjaoludele, muu hulgas La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamisele, eelisjuurdepääsule Radio France'i lainepikkusele, tolli- ja maksusoodustustele ja La Poste'i poolt posti-saateplatvormidesse tehtud investeeringutele.
- 14 Komisjon edastas SFEI märkused Prantsuse Vabariigile 1996. aasta septembris. Prantsuse Vabariik saatis komisjonile vastuseks kirja, millele oli lisatud konsultatsiooniühingu Deloitte Touche Tohmatsu (edaspidi „Deloitte'i aruanne”) teostatud majandusuuring.
- 15 7. novembri 1996. aasta kirjas palus SFEI, et komisjon annaks talle aru kõikide toimikus sisalduvate materjalide kohta. Ta taotles, et talle edastataks vastused, mida Prantsuse valitsus oli juba komisjonile saatnud ja mida SFEI polnud veel saanud (nimelt 21. jaanuari ja 18. juuni 1993. aasta kirjad), ning, vastavalt nende saabumisele, Prantsuse valitsuse poolt komisjonile esitatavad lisamaterjalid.
- 16 13. novembri 1996. aasta kirjas keeldus komisjon võimaldamast SFEI-le juurdepääsu nimetatud toimikumaterjalidele.
- 17 21. aprillil 1997 saatis SFEI komisjonile uue kirja, milles palus end teavitada uurimise täpsest edasiminekest, ja konkreetsemalt, teha talle teatavaks esiteks Prantsuse valitsuse vastused seoses menetluse algatamise kirjaga ja tema 17. augusti 1996. aasta märkustega, ja teiseks, komisjoni seisukohad ja kavatsused. 30. aprillil 1997 keeldus komisjon edastamast tema valduses olevaid dokumente, põhjendades seda nende rangelt konfidentsiaalse iseloomuga.

- 18 1. oktoobril 1997 võttis komisjon vastu otsuse 98/365/EÜ Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopostile väidetavalt antud riigiabi kohta (EÜT 1998, L 164, lk 37, edaspidi „vaidlustatud otsus”), mis tehti SFEI-ile teatavaks 22. oktoobri 1997. aasta kirjaga.
- 19 Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et tuleb teha vahet kahte liiki meetmetel. Esimesse liiki kuulub La Poste'i poolt esiteks logistilise abi osutamine, mis seisneb postinfrastruktuuride andmises SFMI-Chronoposti käsutusse saadetiste kokkukogumise, sorteerimise, transpordi ja jaotamise eest, ning teiseks ärialase abi osutamine, mis seisneb SFMI-Chronoposti juurdepääsus La Poste'i klientuurile ja ärialasele teabele. Teise liiki kuuluvad üksikmeetmed, nagu eelisjuurdepääs Radio France'ile, ja maksu- ning tollisoodustused.
- 20 Komisjon leidis, et asjakohaseks küsimuseks on, „kas La Poste'i ja SFMI-Chronoposti vahelise tehingu tingimused [on] võrreldavad emattevõtja, kes võib olla monopoolses seisundis (näiteks kuna tal on teatavad ainuõigused), ja tema tütarettevõtja vahelise samaväärsse tehinguga”. Komisjoni väitel ei ole tegemist rahalise soodustusega, kui samasse kontserni kuuluvate äriühingute vahel vahetatavate kaupade ja teenuste sisehinnad on „arvutatud kogukulude põhjal (s.o kõik kulud pluss tasu omakapitali eest)”.
- 21 Sellega seoses märkis komisjon, et SFMI-Chronoposti teostatud maksed ei katnud kahe esimese tegevusaasta kogukulusid, kuid need katsid kõik kulud peale juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade üldkulude. Komisjon leidis esiteks, et ei olnud ebaharilik, et tegevuse alustamise perioodil katavad uue ettevõtja nagu SFMI-Chronopost teostatavad maksed üksnes muutuvkulusid. Teiseks leidis komisjon, et

Prantsuse Vabariik tõendas, et alates 1988. aastast kattis SFMI-Chronoposti makstav tasu kõiki La Poste'i poolt kantud kulusid ning tasu viimase poolt investeeritud omakapitali eest. Lisaks arvestas komisjon, et La Poste'i poolt aktsionärina tehtud investeeringu sisemine tulumäär (edaspidi „STM”) ületas kõrgelt selle äriühingu kapitali maksumuse 1986. aastal, st tavalise tulumäära, mida erainvestor sarnastel asjaoludel nõuaks. Järelikult osutas La Poste oma filiaalile logistilist ja ärialast abi tavalistel turutingimustel, ja see abi ei kujutanud endast riigiabi.

- 22 Teise liigi ehk erinevate üksikmeetmete osas leidis komisjon, et SFMI-Chronopost ei saanud mingeid eeliseid seoses tollivormistusmenetluse, tempelmaksu, palgakulu maksu või maksetähtaegadega. La Poste'i sõidukite kasutamist reklaamivahendina oleks komisjoni arvates tulnud pidada tavaliseks ärialaseks abiks ema- ja tütarettevõtja vahel, ja SFMI-Chronopost ei saanud mingi sooduskohtlemise osaliseks seoses reklaamimisega Radio France'is. Komisjon asus ka seisukohale, et komisjoni 2. detsembri 1991. aasta otsusega ühisettevõtja lubamisega La Poste'i poolt võetud kohustused ei kujuta endast riigiabi.

- 23 Vaidlustatud otsuse artiklis 1 leidis komisjon alljärgnevat:

„La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale SFMI-Chronopostile osutatud logistiline ja ärialane abi, teised nende kahe äriühingu vahel toimunud finantstehingud, SFMI-Chronoposti ja Radio France'i seos, La Poste'i suhtes kohaldatav palgakulu maksustamise kord ja tempelmaks ja tema [...] investeeringud postisaateplatvormidesse ei kujuta endast SFMI-Chronopostile osutatud riigiabi.”

- 24 2. detsembril 1997 kutsus SFEI komisjoni üles edastama talle enne 17. detsembril 1997 3. mai 1993 aasta faks, 30. mai 1996. aasta teade ja Deloitte'i aruanne, mida kõiki oli mainitud vaidlustatud otsuses. Samal päeval esitasid hagejad taotluse ka Prantsuse majandus-, rahandus- ja tööstusministrile Deloitte'i aruande edastamiseks. Hagejad esitasid 9. detsembril 1997 komisjonile ka taotluse juurdepääsu saamiseks haldusdokumentidele.
- 25 15. detsembri 1997. aasta kirjaga lükkas komisjon SFEI taotluse tagasi, tuginedes toimumisjuhendile seoses avalikkuse juurdepääsuga komisjoni ja nõukogu dokumentidele (EÜT 1993, L 340, lk 41). Ta tõi välja, et kui taotlus puudutab dokumenti, mis on mõne institutsiooni valduses, kuid mille koostajaks on teine füüsiline või juriidiline isik või liikmesriik, peab taotluse esitama otse dokumendi autorile. Lisaks tugines ta äri- ja tööstussaladuse kaitsele ja konfidentsiaalsuse kaitsele.
- 26 Hagejad esitasid käesoleva hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 30. detsembril 1997.
- 27 12. märtsil 1998 esitasid hagejad täiendava taotluse selle kohta, et komisjon esitaks oma otsuses nimetatud dokumendid, millele hagejatel ei olnud enne otsuse tegemist juurdepääsu, nimelt 3. mai 1993. aasta faksi, 30. mai 1996. aasta teate, vastuse SFEI märkustele augustist 1996 ja Deloitte'i aruande, s.o dokumendid, mida Prantsuse valitsus oli komisjonile esitanud. 7. mai 1998. aasta teatega palus Esimese Astme Kohus komisjonil esitada kaks viimast taotluses nimetatud dokumenti. Need dokumendid edastati 26. mail 1998.
- 28 Prantsuse Vabariik esitas kostja nõuete toetuseks menetlusse astumise taotluse, mis saabus kohtukantseleisse 2. juunil 1998. Chronopost ja La Poste esitasid sama taotluse, mis saabus kohtukantseleisse 5. juunil 1998.

- 29 Esimese Astme Kohtu neljanda laiendatud koja esimehe 7. juuli 1998. aasta määrusega lubati Prantsuse Vabariigil, Chronopostil ja La Poste'il kostja nõuete toetuseks menetlusse astuda.
- 30 23. juulil 1998 esitasid hagejad Esimese Astme Kohtu kantseleisse teise, täiendava dokumentide väljanõudmise taotluse. 10. novembri 1998. aasta kirjas teatas Esimese Astme Kohus, et ei rahulda taotlust selles menetluse staadiumis.
- 31 Oma repliigis taotlesid hagejad määruse tegemist kõikide repliigi lisas 10 sisalduvate dokumentide konfidentsiaalsena käsitlemise kohta, ja ainult Esimese Astme Kohtule juurdepääsu võimaldamist neile dokumentidele. 5. jaanuari ja 10. veebruari 1999. aasta kirjades täpsustasid hagejad, et see taotlus ei puuduta La Poste'i ja Chronoposti. 5. märtsi 1999. aasta määrusega rahuldas Esimese Astme Kohtu neljanda, laiendatud koja esimees taotluse teatavate La Poste'i ja Chronoposti puudutatavate andmete konfidentsiaalse käsitlemise kohta.
- 32 Hagejad esitasid oma hagi toetuseks neli tühistamisväidet, mis tulenesid järgnevalt: esimene „kaitseõiguse, täpsemalt toimikule juurdepääsuõiguse rikkumisest”, teine „ebapiisavast põhjendusest”, kolmas „faktivigadest ja ilmsetest kaalutusvigadest” ning neljas „mõiste „riigiabi” vales kohaldamisest”. Neljas väide koosnes kahest osast, mille kohaselt komisjon kohaldas valesti mõistet „riigiabi”, kuna ta esiteks ei arvestanud La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud abi eest makstud tasu analüüsimisel tavalisi turutingimusi, ning teiseks jättis ta selle mõiste alt välja erinevad SFMI-Chronoposti kasuks rakendatud meetmed.

- 33 Esimese Astme Kohus tühistas vaidlustatud otsuse artikli 1 osaliselt, nõustudes neljanda väite esimese osaga. Hagejate ülejäänud väidetest uuris Esimese Astme Kohus ainult kaitseõiguse rikkumisest tulenevat esimest väidet ja kolmanda väite raames arendatud, faktiviigade ja ilmsete kaalutusviigade tegemisele viitavaid argumente, mis ei langenud kokku eelnevalt neljanda väite raames uuritutega. Mõlemal kahel juhul lükati hagejate väited tagasi.
- 34 Chronopost, La Poste ja Prantsuse Vabariik esitasid Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebused, mis saabusid Euroopa Kohtu kantseleisse vastavalt 19. ja 23. veebruaril 2001.
- 35 Oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitasid Chronopost, La Poste ja Prantsuse Vabariik hulga väiteid, millest esimene, mis tulenes asutamislepingu artikli 92 lõike 1 rikkumisest, tugines mõiste „tavalised turutingimused” väärale tõlgendamisele.
- 36 3. juuli 2003. aasta otsusega tühistas Euroopa Kohus Esimese Astme Kohtu otsuse, nõustudes [hagejate] esimese väitega, saatis asja Esimese Astme Kohtule tagasi ja lükkas kohtukulude üle otsustamise edasi.

Esimesse kohtuastmesse tagasisaatmisele järgnenud menetlus

- 37 Kohtuasi määrati Esimese Astme Kohtu neljandale, laiendatud kojale. Kuna kodade koosseisu muudeti Esimese Astme Kohtu 13. septembri 2004. aasta otsusega (ELT C 251, lk 12) ning ettekandja-kohtunik nimetati kolmandasse, laiendatud kotta, siis suunati käesolev kohtuasi sellele kojale.

- 38 Vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 119 lõikele 1 esitasid hagejad ja kostja kirjalikud märkused. Kodukorra artikli 119 lõike 3 kohaselt anti hagejatele ja kostjale luba täiendavate kirjalike märkuste esitamiseks. Menetlusse astujate kirjalikud märkused esitati kodukorra artikli 119 lõike 1 kohaselt pärast seda, kui vaidluse pooled olid täiendavad märkused esitanud.
- 39 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Esimese Astme Kohus (kolmas, laiendatud koda) avada suulise menetluse ja palus Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklis 64 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel esitada teatud dokumente ning esitas neile kirjalikud küsimused. Pooled täitsid nimetatud nõuded määratud tähtaja jooksul.
- 40 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 15. juuni 2005. aasta kohtuistungil. Kohtuistungil lõpul paluti komisjonil ja La Poste'il esitada teatud dokumendid. Lisaks anti teistele pooltele tähtaeg märkuste esitamiseks nimetatud dokumentide kohta. Hagejad esitasid oma märkused määratud tähtaja jooksul.
- 41 Suuline menetlus lõpetati 23. augustil 2005.
- 42 30. septembri ja 4. oktoobri 2005. aasta kirjades palusid Chronopost ja La Poste luba esitada vastused hageja märkustele dokumentide kohta, mis olid esitatud vastavalt Esimese Astme Kohtu poolt kohtuistungil antud korraldusele.

- 43 27. oktoobri 2005. aasta määrusega otsustas Esimese Astme Kohus (kolmas, laiendatud koda) kooskõlas kodukorra artikliga 62 suulise menetluse uuendada.
- 44 Samuti võttis Esimese Astme Kohus vastavalt kodukorra artiklile 64 tarvitusele menetlust korraldava meetme, mis seisnes Chronoposti ja La Poste'i vastavalt 30. septembril ja 4. oktoobril 2005 esitatud märkuste toimikusse lisamises. Toimikusse lisati ka teiste poolte märkused.
- 45 Suuline menetlus lõpetati seejärel uuesti 19. detsembril 2005.

Poolte taotlused pärast esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist

- 46 Hagejad paluvad Esimese Astme Kohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista esimeses kohtuastmes kohtuasjas T-613/97 kantud kohtukulud välja kostjalt;
 - mõista kohtuasjades C-83/01 P, C-93/01 P ja C-94/01 P ja pärast esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist kohtuasjas T-613/97 kantud kohtukulud solidaarselt välja Prantsuse Vabariigilt, Chronopostilt ja La Poste'ilt.

47 Komisjon, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja La Poste, palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista mõlemas kohtuastmes kantud kohtukulud välja hagejatelt.

48 Chronopost palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi rahuldamata esimese võimalusena vastuvõetamatuse ja teise võimalusena põhjendamatusse tõttu;
- mõista mõlemas kohtuastmes kantud kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

1. *Esialgused märkused*

49 Pärast Euroopa Kohtu otsust ja käesoleva asja tagasisaatmist Esimese Astme Kohtusse jäävad hagejad sisuliselt esimeses kohtuastmes toimunud ja Esimese Astme Kohtu otsuse aluseks olnud menetluses esitatud teise, kolmanda ja neljanda väite juurde, milleks on põhjendamiskohustuse rikkumisest tulenev väide, La Poste'i poolt antud abi eest makstud tasu analüüsis esinenud sisulistest ebatäpsustest ja

ilmsetest kaalutusvigadest tulenev väide, ning mõiste „riigiabi” väärust kohaldamisest tulenev väide. Viimane väide jaguneb kaheks osaks, mis tulenevad esiteks mõiste „tavalised turutingimused”, nii nagu see tuleneb Euroopa Kohtu otsusest, valemist kohaldamisest, ja teiseks mõiste „riigiabi” teatavate komponentide arvestamata jätmisest.

- 50 Esiteks tuleb märkida, et Euroopa Kohus tühistas Esimese Astme Kohtu otsuse asutamislepingu artikli 92 lõike 1 kohaldamisel tehtud õigusvea tõttu. Euroopa Kohtu arvates seisneb see viga Esimese Astme Kohtu tõdemuses, et komisjon oleks küsimuse analüüsimisel, kas La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistiline ja ärialane abi kujutab endast riigiabi või mitte, pidanud kontrollima, kas La Poste'i poolt selle logistilise ja ärialase abi osutamise kogukulud olid vastavuses nende teguritega, mida tavalistes turutingimustes tegutsev ettevõtja oleks pidanud arvesse võtma osutatud teenuste eest nõutava tasu kindlaksmääramisel. Esimese Astme Kohus järeldas sellest, et komisjon oleks pidanud vähemalt kindlaks tegema, kas La Poste'i poolt saadud tasu oli võrreldav tasuga, mida nõuaks eraõiguslik valdusühing või eraettevõtjate kontsern, kes ei tegutse reserveeritud sektoris, järgib struktuurilist, ülemaailmset või sektoraalset poliitikat ja juhindub pikaajalistest perspektiividest. Euroopa Kohus märkis, et see õigusviga sisaldav hinnang jätab tähelepanuta asjaolu, et selline ettevõtja nagu La Poste on tavalistes turutingimustes tegutsevatest ettevõtjatest märksa erinevamas olukorras, täpsustades seda alljärgnevalt (Euroopa Kohtu otsuse punktid 34–40):

„34 La Poste'ile on antud üldist majandushuvi esindava teenuse osutamine EÜ asutamislepingu artikli 90 lõike 2 tähenduses (muudetuna EÜ artikli 86 lõige 2) (Euroopa Kohtu 19. mai 1993. aasta otsus kohtuasjas C-320/91: Corbeau, EKL 1993, lk I-2533, punkt 15). Selline teenus koosneb põhiliselt kohustuses tagada posti kogumine, transport ja jaotamine kõigi kasutajate huvides, kogu liikmesriigi territooriumil, ühetaoliste tariifidega ja sarnaste kvaliteeditingimustega.

- 35 Selleks on La Poste pidanud end varustama või teda on varustatud infrastruktuuri ja oluliste vahenditega („postivõrk”), mis võimaldab tal pakkuda põhipostiteenust kõikidele kasutajatele, sh hõredalt asustatud piirkondades, kus tariifid ei kata kõnealuste teenuste osutamise kulusid.
- 36 Teenuste laadi tõttu, mida La Poste’i võrk peab suutma tagada, ei vasta selle võrgu ülesehitus ja haldamine puhtalt ärioloogikale. Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 22, on UFEX jt mõõnnud, et selline võrk nagu SFMI-Chronoposti kasutusse antu ei ole ilmselgelt vabaturu võrk. Seetõttu ei oleks seda võrku saanud luua eraettevõtja.
- 37 Lisaks on logistilise ja ärialase abi osutamine lahutamatu seotud La Poste’i võrguga, kuna see koosneb just nimelt sellise võrgu kasutusse andmisest, millele ei ole turul vastet.
- 38 Neil asjaoludel tuleb La Poste’i olukorra ja reserveeritud turul mittetegutseva ettevõtjate kontserni olukorra vahelise võrdlusmomendi puudumisel „tavalisi turutingimusi”, mis on paratamatult hüpoteetilised, hinnata lähtuvalt kättesaadavatest objektiivsetest ja kontrollitavatest asjaoludest.
- 39 Käesoleval juhul on sellisteks objektiivseteks ja kontrollitavateks asjaoludeks La Poste’i poolt oma tütarettevõtjale logistilise ja ärialase abi osutamisel kantud kulud.

40 Sel alusel võib SFMI-Chronopostile riigiabi andmise välistada, kui esiteks on tõendatud, et selle eest nõutud tasu katab kohaselt kõik logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulud, nii et tegemist on nii kohase hüvitisega postivõrgu kasutamisest tulenevate kulude eest kui piisava tasuga omakapitali eest, niivõrd kui SFMI-Chronopost kasutab seda oma konkureeriva tegevuse huvides; ja teiseks, kui miski ei viita sellele, et need asjaolud on alahinnatud või suvaliselt kindlaksmääratud.”

51 Nendest Euroopa Kohtu kaalutlustest lähtudes leiab Esimese Astme Kohus, et esmalt tuleb uurida põhjendamiskohustuse rikkumisest tulenevat väidet. Seejärel tuleb üheskoos uurida omavahel kokku langevaid väiteid, mis tulenevad sisulistest ebatäpsustest ja ilmsetest kaalutlusvigadest ning mõiste „riigiabi” väärist kohaldamisest.

2. Väide, mis tuleneb põhjendamiskohustuse rikkumisest

Poolte argumendid

52 Hagejad toovad esile asjaolu, et komisjon lihtsalt viitas vaidlustatud otsuses majandusuuringutele, mida ta oli aluseks võtnud, täpsustamata, millised neis uuringutes sisalduvatest asjaoludest võimaldasid teha järelduse, et SFMI-Chronopostile ei antud riigiabi, nii et ühenduse kohus saaks neid kontrollida.

53 Hagejad väidavad esiteks, et on üheselt selge, et vaidlustatud otsus on rajatud põhiliselt Deloitte'i aruande järeldustele, mida komisjon keeldus hagejatele edastamast ja millest ainsana saavad pärineda vaidlustatud otsuse seisukohad.

Selleks et hagejad oleks saanud oma õigusi kasutada, oleks pidanud Deloitte'i aruande, mis on vaidlustatud otsuse põhjenduse oluline osa, neile edastatama hiljemalt ajal, kui tehti neid kahjustav otsus.

- 54 Teiseks märgivad hagejad, et logistilist abi puudutav põhjendus on ebapiisav. Komisjon jätab vaidlustatud otsuses märkimata, mil viisil jagunevad „kogukulud”, millest ta on lähtunud kõikide kullerpostiteenuse juurde kuuluvate tegevuste puhul. Komisjoni põhjendus selles küsimuses on ilmselgelt ebapiisav selleks, et hagejad saaksid seda mõista ning Esimese Astme Kohus seda kontrollida, kuna selles ei mainita faktilisi asjaolusid, mis on viinud komisjoni arvamusele, et „SFMI-Chronoposti poolt makstud kogutasu La Poste'i osutatud toe eest oli suurem, kui tegevuskulude kogusumma ajavahemikul 1986–1995”, ning see ei võimaldanud seetõttu teha järeldust abi olemasolu kohta.
- 55 Kolmandaks leiavad hagejad, et ärialast abi puudutav põhjendus on ebapiisav. Komisjon ei märgi ei seda, milline osa „kogukuludest” vastab kaubandusliku abi maksumusele, millest ta on lähtunud, ega seda, milline osa tasust maksti konkreetselt ärialase abi eest. Lisaks on selle tõendamine keeruline, kuna ei ole määratletud mõiste „turunduskulud”. Samuti leiavad hagejad, et komisjon on ainult umbmäärase kriitikaga vastanud hagejate poolt esitatud väga täpsetele arvestustele SFMI reklaamikulude kohta ja La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamise väärtuse kohta.
- 56 Hagejate väitel oleks komisjon pidanud vaidlustatud otsusesse lisama ka Prantsuse valitsuselt saadud tabelid, milles kulud on üksikasjalikult välja toodud, ning ta ei saanud õigustada põhjenduste puudumist sooviga vaidlustatud otsust mitte üle koormata või ärisaladuse hoidmise vajadusega. Nad märgivad, et esialgses kaebuses käsitletav ajavahemik (1986–1990) oli juba „äriliselt vananenud”. Seetõttu jäi komisjoni hinnang üldsõnaliseks ja põhjendus ebapiisavaks.

- 57 Neljandaks märgivad hagejad, et vaidlustatud otsuse põhjendused seoses nn „tagasiulatava ümberarvestusmeetodiga” on vasturääkivad, mis võrdub põhjenduste puudumisega. Komisjon selgitab kõigepealt, et logistilise abi maksumus on saadud käideldud esemete või nende hinna korrutamisel erinevate tehingute ühikuhinnaga, tõdedes samas järgnevalt, et kuni aastani 1992 ei olnud La Poste’l analüütilist raamatupidamisarvestust.
- 58 Hagejad märgivad veel, et vaidlustatud otsuse põhjendusi tuleb hinnata antud asja asjaolude valguses, mis käesoleval juhul nõuavad eriti põhjalikku põhjendust. Nende asjaolude hulka kuulub mitteteatamine, haldusmenetluse liigne kestus (otsus tehti 81 kuud pärast esialgse kaebuse esitamist), komisjonil tekkinud raskused seoses küsimusega, kas meetmeid, millest teatati, võib kvalifitseerida riigiabina, komisjoni mööndus riigiabi olemasolu tõenäosuse kohta, esimese tagasilükkava otsuse tagasivõtmine pärast seda, kui selle peale oli esitatud tühistushagi, komisjoni poolt igasuguse hoolikuse puudumine kolme aasta vältel (alates oma otsuse tagasivõtmisest 9. juulil 1992 kuni kohtuistungini kohtuasjas, milles tehti kohtuotsus SFEI, s.o 24. oktoobrini 1995), suuniseid andva kohtuotsuse SFEI olemasolu, keeldumine andmast juurdepääsu toimikule, kuigi selles ei olnud võimalikke konfidentsiaalseid materjale, ja vaidlusaluste meetmete märkimine sellise abi registrisse, millest ei ole teatatud. Hagejad lisavad lõpuks, et nad saatsid komisjonile järjest täpsemaid majandusuuringuid.
- 59 Komisjon leiab, et vastupidi hagejate poolt väidetule märkis ta vaidlustatud otsuses (punktis D.1) „kogukulude” jaotumise viisi. Ta märgib, et meetodit, mida La Poste järgis ning mille komisjon heaks kiitis, on otsuses kirjeldatud selle erinevates etappides, samuti on kirjeldatud selle tulemust, s.o erinevate aastate jooksul La Poste’i poolt kantud „kogukulude” määra. Komisjoni väitel piisab riigiabi olemasolu kontrollimiseks kasutatud meetodile ja saadud tulemustele viitamisest, ilma et oleks vaja taasesitada nendega seonduvaid tabeleid, mis koormavad asjatult komisjoni

otsuse teksti. Ta lisab, et kohtupraktika ei nõua, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, juhul kui tegemist on tehnilise valiku küsimustega.

- 60 Komisjon märgib, et Prantsuse ametivõimud edastasid talle kogukulude eristuse 30. mail 1996. Väikeste erinevustega aastast aastasse tõi see eristus välja postkontorite, sorteerimiskeskuste ja La Poste'i esindajate erinevad tehingud. Nimetatud tabelid puudutasid alati kogukulusid ja võrdlesid neid kulusid iga teenuseosutamise puhul allhanke ühikuhindadega, et määrata kindlaks aastase kaetuse määr. Samas oli neil arvulistel andmetel ärisaladuse iseloom, kuna nad kajastasid kulude struktuuri ja finantsvahendite voolu ema- ja tütaretevõtja vahel.
- 61 Chronopost rõhutab, et komisjoni põhjendamiskohustus kaebuse esitaja ees seisneb nende põhjenduste avaldamises, mille tõttu kaebuses väljatoodud faktilistest ja õiguslikest asjaoludest ei piisa riigiabi olemasolu tõendamiseks. Samas ei ole nõutav konkreetse põhjenduse esitamine iga tehnilise valiku puhul või asjasse mittepuutuva asjaolu puhul, mis on tähtsusetu või ilmselgelt teisejärguline.
- 62 Chronoposti hinnangul on vaidlustatud otsuse põhjendused piisavad. Ta rõhutab, et komisjon ei ole kohustatud vaidlustatud otsusesse lisama kogu analüütilist raamatupidamisarvestust. Lisaks märgib Chronopost, et vaidlustatud otsuse väidetavat puudulikku põhjendatust ei ole välja toonud ei Esimese Astme Kohus ega Euroopa Kohus, kuigi põhjenduse puudumine on avaliku korra küsimus ja seda peaks käsitlema omal algatusel. Vastupidi hagejate poolt kohtupraktikast tuletatud järeldustele piisab, kui komisjon märgib, millistest arvestustest ta lähtus.

Esimese Astme Kohtu hinnang

Põhjendamist puudutav kohtupraktika

- 63 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad EÜ asutamislepingu artikliga 190 (muudetuna EÜ artikkel 253) nõutud põhjendused vastama asjaomase akti olemusele ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul järelevalvet teostada. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata koos antud asja asjaoludega, nimelt akti sisu, põhjenduste olemuse ja huviga, mis võib olla akti adressaatidel või teistel otseselt ja isiklikult aktiga seotud isikutel selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendused täpsustaksid kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduste vastavust EÜ asutamislepingu artikli 190 (muudetuna EÜ artikkel 253) nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719 ja viidatud kohtupraktika).
- 64 Konkreetsemalt peab komisjoni otsus, milles tehakse järeldus kaebuse esitaja poolt teatatud väidetava riigiabi puudumise kohta, esitama piisaval viisil kaebuse esitajale need põhjused, mille tõttu kaebuses välja toodud õiguslikest ja faktilistest asjaoludest ei piisa riigiabi olemasolu tõendamiseks. Sellegipoolest ei pea komisjon võtma seisukohta asjaolude suhtes, mis on asjasse mittepuutuvad, tähtsusetud või ilmselgelt teisejärgulised (eespool viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 64).
- 65 Lisaks tuleb rõhutada, et juhul, kui komisjonil on oma ülesannete täitmiseks kaalutusõigus, on ühenduse õiguskorra poolt haldusmenetluses tagatud õiguste järgimine veelgi põhjapanevama tähtsusega. Nende tagatiste seas on muu hulgas

pädeva institutsiooni kohustus hoolikalt ja erapooletult uurida antud asja asjaolusid ning oma otsuseid piisaval moel põhjendada (Euroopa Kohtu 21. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-269/90: Technische Universität München, EKL 1991, lk I-5469, punkt 14).

66 Isegi kui komisjon ei ole konkurentsieeskirjade kohaldamiseks otsuseid tehes kohustatud põhjenduste hulgas käsitlema kõiki faktilisi ja õiguslikke asjaolusid ega kaalutlusi, mis on viinud otsuse tegemisele, on ta tulenevalt asutamislepingu artiklist 190 siiski kohustatud vähemalt mainima neid faktilisi asjaolusid ja kaalutlusi, mis on tema otsuse seisukohalt määrava tähtsusega, andes niiviisi ühenduse kohtule ja huvitatud pooltele teada põhjustest, millest lähtuvat ta asutamislepingut kohaldas (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-374/94, T-375/94, T-384/94 ja T-388/94: European Night Services jt vs. komisjon, EKL 1998, lk II-3141, punkt 95 ja viidatud kohtupraktika).

67 Kohtupraktikast tuleneb ka, et välja arvatud juhul, kui tegemist on erandlike asjaoludega, peab põhjendus sisalduma otsuse põhiosas; seda ei saa esimest korda ja *a posteriori* selgitada alles kohtus (vt Esimese Astme Kohtu 14. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas T-295/94: Buchmann vs. komisjon, EKL 1998, lk II-813, punkt 171, ja eespool viidatud kohtuotsus European Night Services jt vs. komisjon, punkt 95 ja viidatud kohtupraktika). Peab meenutama, et põhjendus tuleb põhimõtteliselt edastada huvitatud isikule samaaegselt otsusega. Põhjenduse puudumist ei saa parandada sellega, kui huvitatud isik saab põhjendustest teada menetluse käigus ühenduse kohtus (Euroopa Kohtu 28. juuni 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P: Dansk Rørindustri jt vs. komisjon, EKL 2005, lk I-5425, punkt 463). Seega, kui asutamislepingu artikli 92 kohaldamise otsus on oluliste puudustega, ei saa komisjon neid kõrvaldada sel teel, et esitab Esimese Astme Kohtule arvud ja teised analüütilised andmed, mille alusel võib järeldada, et ta kohaldas asutamislepingu artiklit 92 õigesti, vähemalt mis

puutub analüüsiandmetesse, mida kumbki pool ei ole vaidlustanud eelneva haldusmenetluse raames (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus *European Night Services jt vs. komisjon*, punkt 96).

- 68 Sellest tuleneb, et komisjoni esindajate poolt Esimese Astme Kohtus esitatud argumentatsioon ei saa parandada vaidlustatud otsuse ebapiisavaid põhjendusi (vt Esimese Astme Kohtu 18. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-93/02: *Confédération nationale du Crédit mutuel vs. komisjon*, EKL 2005, lk II-143, punkt 126 ja viidatud kohtupraktika).
- 69 Otsuse resolutiivosa ja põhjendused, mis EÜ artikli 190 kohaselt peavad olema põhjendatud, moodustavad lahutamatu terviku, nii et komisjoni liikmete kolleegium võtab need vastavalt kollegiaalsuspõhimõttele vastu üheaegselt ning igasugune põhjenduste muutmine peale puhtortograafiliste ja grammatiliste paranduste on kolleegiumi ainupädevuses (eespool viidatud kohtuotsus *Confédération nationale du Crédit mutuel vs. komisjon*, punkt 124, milles viidatakse Euroopa Kohtu 15. juuni 1994. aasta otsusele kohtuasjas C-137/92 P: *komisjon vs. BASF jt*, EKL 1994, lk I-2555, punktid 66–68).
- 70 Sellega seoses tuleb märkida, et ühenduse kohus peab EÜ asutamislepingu artikli 173 (muudetuna EÜ artikkel 230) alusel esitatud tühistamishagi läbivaatamisel piirduma vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrollimisega. Seetõttu ei ole Esimese Astme Kohtu pädevuses võimaliku põhjendatuse kompenseerimine või komisjoni põhjenduste täiendamine vaidlustatud otsusest enesest mittetulenevate asjaolude lisamise või asendamise teel.
- 71 Seega tuleb uurida, kas keerukatel majandushinnangutel põhinev vaidlustatud otsus on tehtud lähtuvalt äsja käsitletud põhimõtetest. Täpsemalt tuleb seda, kas komisjon on põhjendamiskohustusest kinni pidanud, uurida lähtuvalt eespool punktides 66–70 viidatud kohtupraktikast üksnes vaidlustatud otsuse enese põhiosas sisalduvate põhjenduste alusel.

Põhjendamiskohustuse kontrolli ulatus käesolevas asjas

- 72 Tuleb märkida, et Esimese Astme Kohtul on kohustus uurida, kas komisjon on järginud asutamislepingu artiklist 190 tulenevat põhjendamiskohustust seoses komisjoni järeldusega, et SFMI-Chronopostile ei antud riigiabi. Euroopa Kohtu otsuses väljatoodud põhimõtete valguses, mida on käsitletud eespool punktis 50, tähendab see täpsemalt vaidlustatud otsuse põhjendatuse piisavuse uurimist, mis hõlmab ühelt poolt küsimust, kas SFMI-Chronopostilt nõutud tasu katab esiteks kõik logistilise ja ärialase abi osutamiseks lisandunud muutuvkulud, teiseks, kohase hüvitise postivõrgu kasutamisest tulenevate kulude eest, ning kolmandaks, piisava tasu omakapitali eest, niivõrd kui SFMI-Chronopost kasutab seda oma konkureeriva tegevuse huvides; ja teiselt poolt küsimust, kas miski viitab sellele, et need asjaolud on alahinnatud või suvaliselt kindlaksmääratud.
- 73 Selles osas leiab Esimese Astme Kohus, et kui põhjused, miks komisjon jättis kõrvale hagejate poolt väljapakutud kuluarvestusmeetodi, tulenevad selgelt vaidlustatud otsuse punktides 49–56 esitatud põhjendustest, peavad need põhjendused sisaldama piisavat selgitust mooduse kohta, mida komisjon kasutas nn „kogukulude” meetodit rakendades nii La Poste’i kulude — sh Euroopa Kohtu poolt apellatsioonimenetluses tehtud otsuses selliste kuludena asjakohasteks loetud kulud — ning SFMI-Chronopostilt nõutud, nende kuludega seonduva tasu arvestamiseks ja hindamiseks, et võimaldada Esimese Astme Kohtul kontrollida komisjoni poolt riigiabi olemasolule antud hinnangu õiguspärasust. Selles kontekstis tuleb tagasi lükata Chronoposti väide, mille kohaselt vaidlustatud otsus on piisavalt põhjendatud, kuna ei Esimese Astme Kohus ega Euroopa Kohus ei ole välja toonud puudusi põhjendatuses, mis kujutab endast avalikku korda puudutavat küsimust. Ei Esimese Astme Kohus ega Euroopa Kohus ei pea sel alusel välja tooma puudusi põhjendatuses, võttes arvesse, et esimese astmena tühistas Esimeses Astme Kohus vaidlustatud otsuse vigade tõttu asutamislepingu artikli 92 kohaldamisel (Esimese Astme Kohtu otsuse punktid 64–79) ning et Euroopa Kohtu kontroll on piiratud Esimese Astme Kohtu poolt selle järelduse toetamiseks esitatud kaalutluste õiguspärasuse kontrollimisega (Euroopa Kohtu otsuse punktid 31–42).

- 74 Seega peab Esimese Astme Kohus vajalikuks uurida küsimust, kas komisjon põhjendas piisavalt oma hinnangut — esiteks kõikide logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulude kaetuse kohta, teiseks kohase hüvitise kohta postivõrgu kasutamisest tulenevate kulude eest ning kolmandaks piisava tasu kohta omakapitali eest.

Vaidlustatud otsuse põhjendatus logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulude osas

- 75 Seoses La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkuludega on vaidlustatud otsuse põhjenduses kolmkümmend kolm märgitud järgmist:

„SFMI-Chronopostile antud abi kogusumma arvutamiseks arvestab La Poste esiteks kokku oma otsesed tegevuskulud, ilma juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kuludeta, lähtuvalt osutatud teenustele vastavast tootevalikust (üksikute tegevuste jada) ja tegelikult üleantud mahust. Juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutused jaotatakse seejärel proportsionaalselt vastavalt iga teenusega kaasnevale kuludele.

Mis puutub tootevalikusse, siis ei olnud La Poste'il analüütilise raamatupidamisarvestuse süsteemi, mis oleks tal võimaldanud kokku arvestada SFMI-Chronopostile teenuste osutamisest tekkinud kulud. Kuni 1992. aastani arvestati neid kulusid hinnanguliselt. SFMI-Chronopostile osutatud teenused jagati üksikute tegevuste jadaks, mille üle ei peetud enne 1992. aastat ajalist arvestust. Nende kulude kindlakstegemiseks lähendas La Poste vastavad teenused teistele olemasolevatele ja laadilt sarnastele teenustele, millega seonduvate tegevuste üle juba peeti

ajalist ja hinnangulist arvestust (näiteks tähitud kirja esitamine). 1992. aastal arvestati kõnealuste tegevuste kestust ja maksumust kullerpostiga seonduvaid tegelikke üleantud mahte arvestades. Need arvestused võimaldasid La Poste'il hinnata tema osutatud logistilise abi tegelikku maksumust."

- 76 Selles osas on komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses viiskümmend seitse teinud järgmise järelduse:

„Komisjon leiab, et sisehinnad, millega toimub toodete ja teenuste üleandmine samasse kontserni kuuluvate ettevõtjate vahel, ei sisaldanud mingit finantssoodustust (s.o kogukulud pluss tasu omakapitali eest). Antud juhul ei katnud SFMI-Chronoposti tehtud maksed kogukulusid esimese kahe tegevusaasta jooksul, kuid katsid kogukulud ilma juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kuludeta. Komisjon leiab, et see olukord ei ole ebatavaline, kuna ettevõtjate kontserni kuuluva uue ettevõtja tegevusest tekkiv tulu võib tegevuse alustamise perioodil katta üksnes tema muutuvkulud. Kui ettevõtja on oma seisundi turul stabiliseerinud, peab tema loodav tulu ületama muutuvkulusid, nii et ta annab oma panuse kontserni püsikulude katmisse. Esimese kahe majandusaasta jooksul (1986 ja 1987) ei katnud SFMI-Chronoposti poolt tehtud maksed mitte üksnes muutuvkulutusi, vaid ka teatud püsikulutusi (nt hooned ja sõidukid). Prantsusmaa on tõendanud, et alates 1988. aastast kattis SFMI-Chronoposti poolt temale osutatud abi eest makstud tasu kõik sellega La Poste'ile kaasnenud kulud pluss tasu hüvitisena omakapitali eest. Seetõttu toimus logistilise ja ärialase abi andmine La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale tavalistel turutingimustel ning ei kujutanud endast riigiabi.”

- 77 Need põhjendused ei kajasta piisavalt täpselt ulatust, mida komisjon soovib anda sellega seoses kasutatud majanduslikele ja raamatupidamismõistetele, ega riigiabi

puudumise põhjendamiseks komisjoni poolt uuritud kulude täpset laadi, selleks et Esimese Astme Kohus saaks kontrollida, kas need kulud vastavad Euroopa Kohtu otsuse tähenduses tegelikult logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkuludele.

- 78 Seoses otseste tegevuskulude mõistega, mida nimetatakse vaidlustatud otsuse punktis kolmkümmend kolm, on komisjon üksnes märkinud oma 27. mai 2005. aasta kirjas, mis on esitatud vastuseks Esimese Astme Kohtu kirjalikule küsimusele, et tegemist on seonduvate kuludega. Komisjon lisas selles kirjas, et La Poste'i kontsernis hõlmasid seonduvad kulud ka osa püsikuludest ilma juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kuludeta.
- 79 Samas ei ole üksnes vaidlustatud otsuse põhjal võimalik kindlaks teha, millised on otsesed tegevuskulud või millised kulud seonduvad La Poste'i raamatupidamise kohaselt otseselt erinevate tegevustega. Tegelikult varieeruvad seonduvad kulud erinevate ettevõtjate puhul vastavalt kasutatud raamatupidamissüsteemile.
- 80 Esimese Astme Kohus leiab täiendavalt, et see küsimus ei ole selgem ka komisjoni poolt esimeses astmes esitatud kirjalike märkuste põhjal, mida Esimese Astme Kohus ei pea arvestama vaidlustatud otsuse kui sellise uurimise raames (vt eespool punktid 66–70). Oma kirjalikes märkustes selgitab komisjon, et analüütiliste raamatupidamisandmete põhjal, milles eristatakse erinevaid tegevusi, on vaidlustatud otsuses järgitud lähenemist, mille eesmärgiks on erinevate kulude (kaupade ja teenuste väljast sisseostmine, personalikulud, hoonete amortisatsioon ja haldus) ümbergrupeerimine vastavalt sellele, kas tegemist on tegevuslikku (kontori-, transpordi-, jaotus-, sorteerimis-, finantstegevus) — sel juhul on tegemist otseste kuludega (muutuvkulud, s.o käideldud objektidega seonduvad, ja püsikulud) — või struktuurset laadi kuludega (piirkondlikud või üleriigilised haldusstruktuurid posti või finantsteenuste jaoks, ühised struktuurid) — mille puhul on tegemist kaudsete kuludega (täielikult püsikulud). Seejärel on struktuuraalsed kaudsed kulud (püsikulud) seonduvad „kullertegevustega” proportsionaalselt vastavalt iga sellise tegevuse (otsestele) tegevuskuludele. Niiviisi on nelja „kullertegevuse” (kogumine, jaotamine,

sorteerimine, transport) kaudsed kulud (struktuuride mitte-tegevuskulud, k.a üldised ja osakondade reklaami- ja turunduskulud) proportsionaalselt seostatud iga nimetatud tegevusega kaasnevate otseste kuludega. Erinevate tööühikute (tööminut või transporditud tonn) maksumus on saadud iga tegevusega seotud kõikide tegelike kulude jagamisel ajaliselt kokkuarvestatud täpsete tööminutite arvuga (või transporditud tonnide arvuga). Selle ühikuhinna maksumuse korrutamisel SFMI-Chronopostile osutatud teenustele kulunud ajaga (või transporditud kaaluga) on saadud La Poste'i poolt oma tütarettevõtjale osutatud teenuste kogumaksumus.

81 Esimese Astme Kohus leiab, et need selgitused ei toeta järeldust, mille kohaselt vaidlustatud otsuse põhjendus kui selline on liiga üldine selleks, et Esimese Astme Kohtul oleks võimalik kontrollida komisjoni hinnangu õiguspärasust seoses küsimusega, kas kõik La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile logistilise ja ärialase abi osutamiseks kaasnenud kulud olid kaetud. Põhjenduse ebapiisavust suurendab asjaolu, et komisjon kasutab vaidlustatud otsuses ebatäpselt erinevaid majandus- ja raamatupidamismõisteid. Vaidlustatud otsuse viiekümne seitsmenda põhjenduse tekstist, mille kohaselt „esimese kahe majandusaasta jooksul (1986 ja 1987) ei katnud SFMI-Chronoposti poolt tehtud maksed mitte üksnes muutuvkulutusi, vaid ka teatud püsikulutusi (nt hooned ja sõidukid)”, ei selgu täpselt, millised on SFMI-Chronoposti poolt kaetud „teatud püsikulutused”.

82 Lisaks ei ole vaidlustatud otsuses selgitust selle kohta, mil viisil jagati SFMI-Chronopostile osutatud teenused üksikute tegevuste jadaks või mil viisil lähendas La Poste need tegevused olemasolevatele ja laadilt sarnastele teenustele. Samas, võttes arvesse, et SFMI-Chronopostile osutatud teenuste üle ei peetud kuni 1992. aastani ajalist arvestust ning et kuni 1992. aastani arvutati La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abi maksumust hinnanguliselt, oleks

vaidlustatud otsuses olnud vajalik selgitada, mil viisil see lähendamine toimus, et nii vaidlustatud otsuse adressaat ja teised huvitatud isikud kui Esimese Astme Kohus saaksid teha kindlaks, kas selles lähenemises on fakti- või kaalutusvigu.

83 Täpsed selgitused oleks eriti vajalikud, et teha kindlaks, kuidas võeti kogukulude arvestamisel arvesse La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud ärialast abi. Isegi kui La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud ja kindla tootega seotud abi oli komisjoni väitel teistest La Poste'i tegevustest eraldatud, oleks pidanud põhjendama ärialase abiga seotud kulude olemasolu ja tähtsust. Samas ei nähtu vaidlustatud otsuses sisalduvatest põhjendustest mitte kuidagi, mil viisil on selline abi arvesse võetud kogukulude arvestamisel.

84 Järelikult oleks vaidlustatud otsus pidanud selles osas sisaldama kohast põhjendust ja vähemalt üldist kokkuvõtet La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud teenuseid puudutavast analüütilisest raamatupidamisarvestusest, millest eelnevalt on eemaldatud konfidentsiaalsed andmed.

85 Eelnevast tuleneb, et vaidlustatud otsus ei sisalda piisavat põhjendust komisjoni hinnangu kohta seoses logistilise ja ärialase abi osutamiseiga lisandunud muutuvkulude olemasolu või puudumisega.

Põhjendused seoses kohase panusega postivõrgu kasutamise kaasnepatesse püsikulude kandmisse

- 86 Seoses panusega postivõrgu kasutamise kaasnepate püsikulude kandmisse on vaidlustatud otsuse kolmekümne kolmandas põhjenduses öeldud, et „[j]uhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutused jaotatakse seejärel proportsionaalselt vastavalt iga teenusega kaasnepate kuludega”.
- 87 Tuleb märkida, et üksnes vaidlustatud otsusest lähtudes ei ole võimalik kindlaks teha, mis tüüpi kulud kuuluvad juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutuste hulka. Konkreetsemalt ei saa Esimese Astme Kohus kontrollida, kas komisjoni arvates kujutab osa juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutustest endast kulusid, mida tuleks kvalifitseerida postivõrgu kasutamise kaasnepateks kuludeks, mida seetõttu oleks pidanud arvesse võtma SFMI-Chronopostilt nõutud tasu arvestamisel. Samas on see kvalifitseerimine iseäranis tähtis, kuna komisjon on vaidlustatud otsuses ka tõdenud, et SFMI-Chronoposti poolt makstud tasu ei katnud aastatel 1986 ja 1987 100% juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutusi. Vastupidi, vaidlustatud otsuse kolmekümne kolmandast põhjendusest nähtub, et kõikide kulude kaetuse määr oli 1986. aastal 70,3% ja 1987. aastal 84,3%.
- 88 Konkreetsemalt, komisjon ei ole täpselt määratlenud, millised olid tema arvates SFMI-Chronoposti poolt La Poste'i postivõrgu kasutamise kaasnepate püsikulud. Muu hulgas ei ole vaidlustatud otsuses täpsustatud, kas lisaks juhatuse asukoha ja piirkondlike tegevuskohtade kulutustele oli ka muid kulusid, mida oleks tulnud lugeda postivõrgu kasutamise kaasnepateks kuludeks ja mis eelduslikult ei kuuluks SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abi osutamisega lisandunud muutuvkulude hulka. Seetõttu ei ole Esimese Astme Kohtul võimalik kontrollida, kas see panus püsikulude kandmisse oli Euroopa Kohtu otsusest tulenevaid nõudeid silmas pidades korrektne.

- 89 Seetõttu, neil asjaoludel ei ole vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud osas, milles see ei võimalda Esimese Astme Kohtul kontrollida, esiteks, kas juhatuse asukohta ja piirkondlike tegevuskohtade kulutused hõlmasid ka postivõrgu kasutamise kaasnavaid püsikulusid, ja teiseks, kas La Poste'il oli ka muid postivõrgu kasutamise seonduvaid püsikulusid, mida SFMI-Chronopostilt nõutud tasu oleks pidanud katma vastavalt Euroopa Kohtu poolt apellatsioonimenetluses tehtud otsuses sätestatud nõuetele.

Põhjendused seoses piisava tasuga omakapitali eest

- 90 Seoses tasuga omakapitali eest kinnitab komisjon vaidlustatud otsuse viiekümne seitsmendas põhjenduses, et „Prantsusmaa on tõendanud, et alates 1988. aastast kattis SFMI-Chronoposti poolt abi eest makstud tasu kõik La Poste'ile tekkinud kulud pluss tasu hüvitisena omakapitali eest”. Kuid samas ei ole vaidlustatud otsuses märgitud, milline oli tasu, mida SFMI-Chronopost maksis hüvitisena La Poste'i poolt eraldatud omakapitali eest.
- 91 On tõsi, et vaidlustatud otsusest nähtub, et komisjon arvutas sisemist tulumäära. Sellegipoolest ei täpsustata vaidlustatud otsuses, kas see sisemise tulumäära arvestus on tehtud näitamaks, et erainvestorile esitatavad tingimused olid täidetud, ja/või selleks, et arvutada tasu omakapitali eest. Selles osas on vaidlustatud otsuse viiekümne kaheksandas põhjenduses üksnes öeldud, et „komisjon on samuti kaalunud seda, kas La Poste'i tegevus SFMI-Chronoposti aktsionärina oli ärioluliselt õigustatud turumajandusliku erainvestori põhimõttest lähtuvalt [...]” ja et „tegemaks kindlaks, kas La Poste tegutses turumajandusliku investorina, peab komisjon analüüsima emaettevõtja sissetulekuid dividendide ja kapitalikasvu osas”.

92 Lisaks, isegi eeldusel, et vaidlustatud otsuses esitatud sisemise tulumäära arvestus tõendas tasu maksmist omakapitali eest, mida SFMI-Chronopost kasutas konkureeriva tegevuse huvides, ei ole komisjon, tehes järelduse riigiabi puudumise kohta, vaidlustatud otsuses määratlenud, milline osa kapitalist oli see, mida tema hinnangul ka tegelikult kasutati sellise tegevuse huvides. Selles osas piirdub komisjon vaidlustatud otsuse viiekümne üheksandas põhjenduses tõdemusega, et „[s]isemise tulumäära väljaarvutamiseks võttis komisjon ühest küljest arvesse La Poste'i poolt 1986. aastal tehtud kapitalisüsti, ja teisest küljest ajavahemikul 1986–1991 makstud dividendid ja selle äriühingu väärtuse aastal 1991”. Vaidlustatud otsuse kuuekümmes teises põhjenduses lisab komisjon, et „on arvutanud välja sisemise tulumäära ja võrrelnud seda omavahendite väärtusega aastal 1986 (13,65%), mis oli selle äriühingu asutamise ja tegevuse alustamise aasta, mis võimaldas komisjonil kindlaks teha, kas investeeringu tasuvus tervikuna oli piisav”, tehes sellest järelduse, et „komisjoni poolt väljaarvutatud tulumäär ületab kõrgelt kapitali maksumuse aastal 1986” ning et „La Poste'i ja tema tütarettevõtja vahel ajavahemikul 1986–1991 toimunud finantstehingud ei sisaldanud seega riigiabi elemente”. Niisiis on vaidlustatud otsuses üksnes märgitud, et komisjon võttis arvesse esiteks La Poste'i poolt 1986. aastal tehtud kapitalisüsti, ja teiseks La Poste'i ja tema tütarettevõtja vahel ajavahemikul 1986–1991 toimunud finantstehingud, ilma piisavalt täpsustamata, milliste finantstehingutega oli tegu.

93 Lisaks, isegi eeldusel, et sisemine tulumäär kajastab piisava täpsusega tasu SFMI-Chronoposti konkureeriva tegevuse huvides kasutatud omakapitali eest, ei ole Esimese Astme Kohtul igal juhul võimalik kontrollida, kas see võimalik tasu omakapitali eest oli piisav Euroopa Kohtu otsuse punkti 40 tähenduses, kuivõrd vaidlustatud otsusest ei nähtu sisemise tulumäära arvulise väärtuse arvestus.

Üldkulude kaetust puudutav põhjendus

94 Seoses komisjoni otsuse viiekümne seitsmendas põhjenduses väljatoodud järeldustega, mille kohaselt „[e]simese kahe majandusaasta jooksul (1986 ja 1987) ei katnud

SFMI-Chronoposti poolt tehtud maksed mitte üksnes muutuvkulutusi, vaid ka teatud püsikulutusi (nt hooned ja sõidukid)” ning „Prantsusmaa on tõendanud, et alates 1988. aastast kattis SFMI-Chronoposti poolt temale osutatud abi eest makstud tasu kõik sellega La Poste’ile kaasnenud kulud pluss tasu hüvitisena omakapitali eest”, tuleb asuda seisukohale, et tegemist on puhtalt kategooriliste väidetega. Vaidlustatud otsuses ei uurita üksikasjalikult kõnealuse abi eest makstud tasu arvutamise erinevaid etappe või selle abiga seostatud infrastruktuuride maksumust ega sellega kaasnevate kulude arvulisi andmeid. Selles osas piirdub komisjon kinnitusega, et SFMI-Chronoposti poolt makstud tasu kattis La Poste’i kogukulud, täpsustamata arvulisi andmeid ja arvutusi, millele tema analüüs ja järeldused rajanesid.

- 95 Neil asjaoludel ei ole Esimese Astme Kohtul võimalik kontrollida, ega komisjoni poolt kasutatud meetod ja tema poolt läbitud etapid ei sisalda vigu ning kas nad on kooskõlas Euroopa Kohtu otsuses väljatoodud põhimõtetega riigiabi olemasolu või puudumise kontrollimiseks.

Üksikasjaliku põhjenduse vajalikkus

- 96 Lisaks tuleb märkida, et põhjendamiskohustuse ulatust tuleb hinnata lähtuvalt antud asja asjaoludest, mis käesoleval juhul nõuavad üksikasjalikumat põhjendamist.
- 97 Käesoleval juhul on üksikasjalikumat põhjendamist õigustavaks asjaoluks esiteks see, et tegemist on ühega esimestest otsustest, mis käsitleb reserveeritud turul mittetegutsevale tütarettvõtjale logistilist ja ärialast abi osutava reserveeritud turul tegutseva ematettevõtja kulude arvestust puudutavaid keerukaid küsimusi riigiabi sätete kohaldamise valdkonnas. Teiseks, komisjoni esimese, tagasilükkava otsuse

tagasivõtmine 10. märtsil 1992 pärast tühistamishagi esitamist ja SFEI otsuse tegemine Euroopa Kohtu poolt oleks pidanud suunama komisjoni põhjendama oma otsust vaidlustatud punktide osas veelgi hoolikamalt ja täpsemalt. Lõpuks oleks asjaolu, et hagejad esitasid haldusmenetluse käigus mitmeid majandusuuringuid, pidanud samuti viima komisjoni oma otsust hoolikalt ette valmistama, vastates hagejate olulistele küsimustele, mis tuginesid neile uuringutele.

- 98 Neil asjaoludel leiab Esimese Astme Kohus, et vaidlustatud otsuse põhjendused, mis piirduvad komisjoni poolt kasutatud kulude hindamise meetodi ja saadud tulemuse väga üldise kirjeldamisega, seostamata nõutava täpsusega La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile logistilise ja ärialase abi osutamise kaasnenu erinevaid kulusid või postivõrgu kasutamise kaasnenu püsikulusid ja täpsustamata tasu omakapitali eest, ei vasta asutamislepingu artikli 190 nõuetele.
- 99 Seoses komisjoni argumendiga, mille kohaselt nimetatud arvestusega seotud erinevad arvulised andmed kujutavad endast ärisaladust, piisab tõdemusest, et komisjon oleks pidanud rohkem selgitama järgitud meetodeid ja teostatud arvutusi ilma võimalikke ärisaladusi avaldamata. Selle võimalikkust kinnitavad muu hulgas komisjoni poolt kohtule esitatud dokumentides ja vastustes Esimese Astme Kohtu suulistele ja kirjalikele küsimustele sisalduvad selgitused. Igal juhul oleks komisjonil olnud võimalik esitada „puhastatud” andmed ja nende analüüside mittekonfidentsiaalsed versioonid.
- 100 Seepärast tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus ei võimalda Esimese Astme Kohtul kindlaks teha mõiste „kogukulud” alla kuuluvate erinevate kulude olemasolu ja tähtsust. Seetõttu ei võimalda vaidlustatud otsuse põhjendused Esimese Astme Kohtul kontrollida ei komisjoni poolt selle kohta antud hinnangut ega selle kooskõla

Euroopa Kohtu otsuses sätestatud nõuetega, et teha järeldus riigiabi puudumise kohta.

- 101 Eelnevast järeldub, et vaidlustatud otsus tuleb tühistada põhjendamatus tõttu osas, milles tehakse järeldus, et La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistiline ja ärialane abi ei kujuta endast riigiabi.

3. Väide, mis tuleneb mõiste „riigiabi” väärast kohaldamisest

Esialgused märkused

- 102 Eelnevat silmas pidades ei ole võimalik uurida hagejate poolt neljanda väite esimeses osas esitatud argumente, mis tulenevad väidetavast SFMI-Chronoposti kulude katmata jäämisest, alahinnatusest ja teatavate komisjoni poolt aluseks võetud asjaolude meelevaldsusest, Deloitte'i aruande lisa 4 olevatest raamatupidamisandmete teisendusvigadest, sisemise tulumäära ebatavaliselt kõrge tasemest või SFMI-Chronoposti tasuvuse küsimustest.
- 103 Hagejate poolt esimese väite raames väljatoodud teised argumendid, s.o väidetavad ilmsed vead seoses nn lineaarse „tagasiulatava ümberarvestusmeetodiga” ning analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumine La Poste'il asjaomasel perioodil, tulevad käsitlemisele alljärgnevalt.

Mõiste „tavalised turutingimused” väär kohaldamine

„Tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi” kasutamine

— Poolte argumendid

- 104 Hagejad leiavad, et kuna La Poste'il puudus 1992. aastal analüütiline raamatupidamisarvestus, ei olnud arvestuste tagasiulatuv kohaldamine aastatele 1986–1992 õigustatud. Hagejad rõhutavad, et komisjon teadis analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumisest enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Selles osas märgivad hagejad, et Prantsuse konkurentsinookogu oli 1996. aastal juba osutanud sellele, et La Poste'i raamatupidamisarvestus ei võimaldanud võrgukulude ümberjagamist. Seetõttu ei oleks komisjon pidanud hagejate arvates lugema vastuvõetavaks sellisele raamatupidamisarvestusele tuginevat La Poste'i kulude hindamise meetodit.
- 105 Sellest järeldavad hagejad, et komisjonil ei olnud võimalik seostada La Poste'i alltöövõtulepingutest tulenevaid tegevuskulusid.
- 106 Hagejad toovad välja kolm viga. Esiteks ei olnud kullerpostitegevuse kogu tootmise ühikuhind konstantne, vaid vähenes suuresti koos tootmismahu kasvuga. Samas ei arvestanud komisjoni poolt valitud meetod mastaabiefekti tõttu kasvavat kasumit. Seetõttu viis see meetod SFMI-Chronopostile suunatud teenustega kaasnenud kulude alahindamisele nende esialgsel perioodil ja seda veelgi enam asjaolu tõttu, et tegemist oli teenusega, mille puhul tuli tegevuse algusest saadik kanda olulisi püsikulusid. Hagejate hinnangul viis selles osas lineaarse tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi kasutamine kulude vähendamisele vahekorras kolm ühele.

- 107 Teiseks, valitud „deflaator”, milleks on palgakulude kasvu määr, ei ole majanduslikust vaatepunktist kohane. Hagejad väidavad, et palgakulude kasvu ei saa kasutada La Poste'i kulude „deflaatorina”, kuna SFMI-Chronoposti ühe ühiku saatmiskulu ei olnud mingis sõltuvuses La Poste'i palgakulude kasvust. Märkimisväärne töölevärbamine võis olla tingitud konjunktuurilistest põhjustest või toimuda muude tegevuste huvides, olemata seotud SFMI-Chronoposti tegevusega. Ühe tegevusala kulude saamiseks (allhange SFMI-Chronopostile) oleks pidanud kasutama postkontorite või sorteerimiskeskuste ühe tööminuti maksumuse kasvu. Hagejate väitel oleks „punkt 539”, s.o ühe tööminuti maksumuse kasvu määra kasutamine, olnud asjakohasem.
- 108 Kolmandaks leiavad hagejad, et komisjon oleks tagasiulatava ümberarvestusmeetodi asemel pidanud kasutama üleandmistabelil põhinevaid tegureid. Hagejad täpsustavad, et tagasiulatava ümberarvestusmeetodi kasutamine ei ole põhjendatud, kuna 1986. aastal sõlmisid La Poste ja SFMI-Chronopost lepingud, milles määratleti täpselt see, kuidas määrata kindlaks allhanke kogukulusid, ja kuna need kogukulud kanti ka tegelikkuses.
- 109 Neil asjaoludel leiavad hagejad, et nemad esitasid tõendid alternatiivse meetodi olemasolu kohta, mis on täpsem kui tagasiulatav ümberarvestusmeetod.
- 110 Seoses komisjoni väitega, et lineaarse tagasiulatava ümberarvestusmeetodi kasutamine kujutab endast uut väidet, toovad hagejad välja, et mõiste „tavalised turutingimused” sisu muutis Euroopa Kohtu otsuses sisalduv tõlgendus, mitte hagejate väide. Hagejad leiavad, et nende väide on alati käsitletud ka küsimust, kas La Poste'i kulud seoses logistilise abi andmisega olid kaetud. Ühe hagi esitamisel esitatud väidetest hilisem uuestisõnastamine on vastuvõetav. Hagejad on muutnud üksnes oma väidete esitusviisi, et arvestada Euroopa Kohtu otsusega.

- 111 Hagejad lisavad, et vaidlustatud otsuse põhjal ei olnud võimalik teada saada tagasiulatava ümberarvestusmeetodi üksikasjadest, kuna neil ei olnud kuni Esimese Astme Kohtu menetlust korraldavate meetmete võtmiseni juurdepääsu Deloitte'i aruandele ning et seetõttu oli neil alles repliigis võimalik täpsustada oma argumentatsiooni tagasiulatava ümberarvestusmeetodi osas.
- 112 Komisjon leiab esiteks, et kriitika „tagasiulatava” ümberarvestusmeetodi linearsuse kohta, samas kui meetod oleks pidanud arvestama mastaabisäästu, kujutab enesest uut väidet, mis seetõttu tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.
- 113 Teiseks toob komisjon välja, et mastaabisäästuga seotud argumentatsioon ei pea paika, kui ettevõtja alustab oma võrgu ülesehitamist otsast peale. Samas on SFMI-Chronopost üksnes La Poste'i tegevuse mitmekesistamise tulemus, saavutades tänu emaettevõtja võrgule mitmekülgssäästu, tegutsedes tema põhitegevusega väga sarnases valdkonnas. Ta märgib, et Chronoposti tehingumaht 1992. aastal oli võrreldes La Poste'iga vahekorras 1/3000.
- 114 Komisjon möönab, et alles aastast 1992 hakati kogu kullerpostitegevuse üle pidama ajalist ja ühetaolist arvestust ning alles sellest ajast hakkas La Poste pidama analüütilist raamatupidamisarvestust koos „tööühiku” maksumuse väljatoomisega kulu tekkimise hetkel. Ta märgib, et see on põhjus, miks ta oli varasema aja osas sunnitud nõustuma ekspertide poolt väljapakutud tagasiulatava ümberarvestusmeetodiga. Ta toob välja, et see meetod rajanes usaldusväärsetele andmetele 1992. aasta kohta ja seda rakendati SFMI-Chronoposti varasematele tehingutele, mis kajastusid iga-aastaselt 1986. aastaga algavas raamatupidamises ning olid audiitorite kinnitatud.

- 115 Ta leiab, et nii komisjoni poolt sellise „üldistavat” tüüpi meetodi kasutamise kui andmed, millel see rajanes, kiitis põhimõtteliselt heaks Esimese Astme Kohus 27. veebruari 1997. aasta otsuses kohtuasjas T-106/95: FFSA jt vs. komisjon (EKL 1997, lk II-229, punktid 103 jj).
- 116 Komisjon, keda toetab Prantsuse Vabariik, on seisukohal, et hagejad ei ole esitanud tõendeid esiteks alternatiivse meetodi olemasolu kohta ja teiseks selle kohta, et komisjon on oma otsuse rajanud sisuliselt ebaõigetele asjaoludele või on selles osas ületanud oma kaalutusõiguse piire.
- 117 Seoses 1992. aasta kohta esitatud andmetega rõhutab komisjon, et Prantsuse ametivõimud esitasid 24. mail 1996 paranduse 1992. aasta osas ning 1986–1991. aastat puudutavad arvestused, mis nüüdsest rajanesid tegelikel tariifidel ja 1992. aasta tagasiulatuvalt ümberarvestatud hindadel, samuti nagu 1993–1995. aastat puudutavad arvestused, mis põhinesid vastava aasta analüütilise raamatupidamise andmetel.
- 118 Komisjon märgib, et Euroopa Kohtu otsuses on rõhutatud, et „tavalisi turutingimusi” tuleb hinnata lähtuvalt kättesaadavatest objektiivsetest ja kontrollitavatest asjaoludest. Komisjon järeldeb sellest, et arvestades, et 1992. aastal olemas olnud raamatupidamisarvestus oli ainus kättesaadav, ei olnud komisjonil täpsemate andmete puudumisel põhjust neid andmeid kahtluse alla seada.
- 119 Tagasiulatava ümberarvestuse jaoks kasutatud „deflaatori” kohta, mis põhines palgakulude kasvul, ütleb komisjon, et seda kasutati näitamaks kulude kasvu, kuna leiti, et see esindab kõige paremini La Poste’i kogukulusid kulude kajastamiseks alates 1992. aastast; palgakulud esindasid umbes 75% La Poste’i kuludest. Komisjon leiab, et hagejad ei saanud esitada kohasemat indeksit asjaomase perioodi kohta. Punkt 539 oli liiga mittetäielik indeks, kuna oli olemas kaks punkti 539, üks

postkontorite ja teine sorteerimiskeskuste jaoks, millele lisandusid „statistika 742” jaotamise ja transporditud kaalu eest. Komisjon toob välja, et üldisema deflaatori kasuks otsustamine ei saa endast kujutada ilmset kaalutlusviga. Ta märgib veel, et samas ei ole hagejad proovinudki näidata, millised olid ajavahemiku 1986–1992 suuremad kulud alternatiivse meetodi kohaselt.

- 120 Komisjon märgib, et La Poste’i ja SFMI vahel sõlmitud tariifikokkulepped ei ole asjakohased kogukulude määramisel, kuna nende eesmärk on määratleda tasu haldusteenuste eest ning La Poste’i äriine tasu. Komisjon järeldab, et tegelikult kaasnenud kogukulud oleks pidanud olema teistmoodi arvestatud, selleks et neid seejärel saaks võrrelda makstud tasuga, et teha järeldus abi olemasolu või puudumise kohta.
- 121 Prantsuse Vabariik täpsustab, et La Poste’il ei olnud kohustust tagada äriettevõtjatele kehtivat raamatupidamisarvestust varem kui alates 1991. aastast, mil see tekkis seadusega 90-568 läbiviidud üldreformi raames. Ta lisab, et La Poste arendas välja piisavalt täpsed kuluarvestusmeetodid, mis võimaldasid tal alates 1992. aastast muuta oma äriettevõtja tegevusega kaasnenud kulude hindamise üksikasjalikuks. Ta leiab seetõttu, et komisjoni poolt vaidlustatud otsuses kasutatud meetod tugineb kuluanalüüsi kõige usaldusväärsematele andmetele, võttes lisaks kohaselt arvesse La Poste’i-suguse ettevõtja seisundi eripära.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 122 Kõigepealt tuleb uurida komisjoni väidet, mille kohaselt hagejate etteheide, mis käsitleb tagasiulatuvat ümberarvestamist, on uus ja seetõttu vastuvõetamatu.

- 123 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 48 lõike 2 esimese lõigu kohaselt ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine õiguslikele või faktilistele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.
- 124 Käesoleval juhul piisab tõdemusest, et hagejad on hagi punktides 212–220 juba arvustanud tagasiulatuvat ümberarvestusmeetodit, mille alusel hinnati ajavahemiku 1986–1991 kulusid lähtuvalt 1992. aasta kuludest. Täpsemalt toovad hagejad välja, et „[...] minevikku tagasiulatuv ümberarvestamine eelda[s], et allhanke hinnad kasva-[sid] konstantselt ja paralleelselt”. Niisiis ei tõstatanud hagejad tagasiulatuva ümberarvestamise lineaarsust puudutavat argumenti täpsustades mitte uut väidet, vaid arendasid edasi oma sellekohast argumentatsiooni, mis sisaldus juba hagi-avalduses.
- 125 Samuti tuleb märkida, et hagejad olid sunnitud oma hagi esitama, ilma et neil oleks olnud juurdepääsu Deloitte'i aruandele või Prantsuse valitsuse vastustele. Nimetatud dokumendid edastati hagejatele alles pärast 1998. aasta mais võetud menetlust korraldavaid meetmeid.
- 126 Selles osas tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses on tagasiulatuvat ümberarvestusmeetodit kirjeldatud üksnes lühidalt, kuna seda on selgitatud ainult nimetatud otsuse kolmekümne kolmandas ja neljakümne kolmandas põhjenduses. Samas ei tulene nendest põhjendustest üheselt, et tagasiulatuv ümberarvestamine on lineaarne.
- 127 Neil asjaoludel ei saa hagejatele ette heita, et nad ei arvustanud hagiavalduses üksikasjalikult tagasiulatuvat ümberarvestusmeetodit. Sellest järeldeb, et tagasiulatuvat ümberarvutusmeetodit käsitlev argumentatsioon on vastuvõetav.

- 128 Põhiküsimuse osas tuleb märkida, et komisjoni poolt küsimusele, millisel viisil arvutatakse La Poste'ile seoses oma tütaretevõtjale logistilise ja ärialase abi osutamisega kaasnenud kulused analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumisel, antav hinnang eeldab keeruka majandusanalüüsi teostamist. Samas on komisjonil keerulist majandusanalüüsi eeldava õigusakti vastuvõtmisel suur kaalutusõigus ja selle akti kohtulik kontroll peab, olgugi et põhimõtteliselt on meetme asutamislepingu artikli 92 lõike 1 kohaldamisalasse kuulumise osas tegemist „igakülgse” kontrolliga, piirduma põhjendamist puudutavate menetlus- ja põhjendamisnormide järgimise, vaidlustatud otsuse tegemise aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse, ilmsete hindamisvigade puudumise nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumise kindlakstegemisega. Täpsemalt ei kuulu Esimese Astme Kohtu pädevusse otsuse autori majandushinnangu asendamine iseenda omaga (Esimese Astme Kohtu 15. septembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-126/96 ja T-127/96: BFM ja EFIM vs. komisjon, EKL 1998, lk II-3437, punkt 81; 12. detsembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-296/97: Alitalia vs. komisjon, EKL 2000, lk II-3871, punkt 105, ja 6. märtsi 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-228/99 ja T-233/99: Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen vs. komisjon, EKL 2003, lk II-435, punkt 282).
- 129 Esmalt tuleb märkida, et lineaarne tagasiulatava ümberarvestuse meetod koosneb käesoleval juhul iga toote maksumuse teisendamisest deflaatori abil, kasutades lähteaastana aastat 1992 ja deflaatorina palgakulude kasvu määra ning seejärel niiviisi saadud teisendatud maksumuse korrutamiseks antud tootega seotud tegevuse mahuga vastaval aastal.
- 130 Sisuliselt vaidlustavad hagejad tagasiulatava ümberarvestuse linearsuse, põhjusel et see meetod ei arvesta mastaabiefekti tõttu kasvavat kasumit. Hagejate väitel pidi kullerpostitegevuse toodangu ühikuhind vähenema koos tootmismahu kasvuga.
- 131 See arutluskäik viitab oma tegevust alustava eraettevõtja juhtumile, täpsemalt juhule, kui see eraettevõtja ehitab oma jaotusvõrgu üles algusest peale. See ei kehti, kui asutakse tegelema uue tegevusvaldkonnaga, mis moodustab üksnes väikese osa juba olemasolevast tegevusvaldkonnast ja mille enamikku kaasnevaid püsikulusid

kantakse juba niikuinii. Hagejate argument ei kehti sellises sektoris nagu käesolevas asjas, kus püsikulud on väga suured, kuid on tingitud La Poste'i sellesama võrgu olemasolust, sõltumatult viimase tütarettevõtja tegevusest.

- 132 Lisaks ei vaidle hagejad vastu komisjoni selgitustele, mille kohaselt ei olnud võimalik saavutada tõelist mastaabisäästu, kuna SFMI-Chronoposti jaoks tehtud tehingute hulk jäi marginaalseks võrreldes La Poste'i kogukäibega.
- 133 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et hagejad ei ole tõendanud, et valik lineaarse tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi kasuks kujutas endast ilmset kaalutlusviga.
- 134 Hagejate kriitika osas seoses aasta valikuga, millest lähtudes tagasiulatuv ümberarvestus tehti, tuleb märkida, et enne 1991. aastat ei olnud La Poste'il, kes kuulus Prantsuse haldusvõimu alla, kohustust pidada analüütilist raamatupidamisarvestust. Alles pärast seaduse 90-568 jõustumist võrdsustati La Poste'i raamatupidamiskohustused eraettevõtjate omadega.
- 135 Lisaks on komisjon seoses valikuga kasutada 1992. aastat tagasiulatuva ümberarvestuse lähteaastana märkinud, ilma et hageja oleks talle vastu väielnud, et alles aastast 1992 võimaldas täpse ajalise arvestuse pidamine ja analüütiline raamatupidamisarvestus välja arvutada SFMI-Chronopostile osutatud teenuste täpse maksumuse.

- 136 Komisjon pidi ületama analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumise probleemi La Poste'is enne 1992. aastat. Arvestades, et 1992. aasta raamatupidamisarvestus oli esimene, mille puhul kasutati analüütilise raamatupidamisarvestuse süsteemi, viitas komisjon sellele õigustatult. Viimast veelgi enam põhjusel, et nagu ka Euroopa Kohus on oma otsuses välja toonud, peab tavalisi turutingimusi hindama lähtuvalt kättesaadavatest objektiivsetest ja kontrollitavatest asjaoludest. Lisaks ei tõendanud hagejad, et on olemas muid, täpsemaid andmeid.
- 137 Lisaks kajastab asjaolu, et komisjon ületas tagasiulatuvat ümberarvestusmeetodit kasutades analüütilise raamatupidamisarvestuse puudumise probleemi La Poste'is enne 1992. aastat, komisjoni suurt kaalutlusulatust selles küsimuses.
- 138 Eelnevat arvestades tuleb asuda seisukohale, et hagejad ei ole tõendanud ilmse kaalutlusvea olemasolu seoses selle aasta valimisega, millest lähtuvalt tehti tagasiulatuv ümberarvestus.
- 139 Seoses hagejate poolt Prantsuse kontrollikoja aruandest tuletatud argumentidega tuleb märkida, et hagejad ei ole tõendanud, milliseid objektiivseid allikaid oleks komisjon pidanud kasutama La Poste'i 1992. aasta raamatupidamisarvestuse asemel. Niisiis ei saa isegi eeldusel, et La Poste'i 1992. aasta raamatupidamisarvestus ei olnud analüütiline, välja tuua ühtegi komisjoni poolt tehtud kaalutlusviga, kuna komisjon kasutas õigustatult La Poste'i raamatupidamisarvestust, mis ainsana võimaldas hinnata vaidlusalust toetust, võrreldes tegelike kuludega Euroopa Kohtu otsuse tähenduses.
- 140 Seoses valitud deflaatoriga, s.o palgakulude kasvu määraga, mis vastab palkade ja tööandja poolt tasutud sotsiaalmaksude kogusummale, selgitas komisjon, et tegemist oli loogilise valikuga, kuna palgad esindavad 75% La Poste'i tegevusvõrgu kuludest.

- 141 On kahtlemata tõsi, et palgakulude kasvu määr on seotud La Poste'i töötajaskonna kasvuga ning et tööühiku hinna kasutamine oleks võimaldanud paremini teada saada üheainsa tegevusvaldkonna maksumuse. Deloitte'i 1996. aasta aruandest nähtub, et kui maksumus 1992. aastal on 100 ja palgakulude kasv aastate 1991 ja 1992 vahel 5%, siis on 1991. aastal tagasiulatavalt ümberarvestatud maksumuseks 95,2.
- 142 Sellegipoolest ei ole hagejad tõendanud, et komisjoni väide, mille kohaselt palgad moodustavad peamise osa La Poste'i kuludest, on ebaõige, ja et komisjon on seega teinud ilmse kaalutusvea, valides deflaatoriks palgakulud. Hagejad ei ole ka tõendanud, et mõne muu deflaatori kasutamise tulemusel oleks La Poste'i tagasiulatava ümberarvestuse teel arvatud kulud olnud suuremad.
- 143 Lisaks esitas La Poste vastusena hagejate poolt Esimese Astme Kohtus tõstatatud väidetele kaks Deloitte'ilt pärinevat lisaaruannet, nimelt 1999. aasta aruande ja 2004. aasta aruande, milles oli tehtud tagasiulatav ümberarvestus, kasutades punkti 539 (kontorikulu) ja keskmist palgakulu. Nende arvutuste tulemused, mis on esitatud 1999. aasta aruande lisas 4 ja 2004. aasta aruande leheküljel 17, näitavad, et nende kahe koefitsiendi kasutamine annab tulemuseks La Poste'i kogukulude kerge vähenemise ajavahemikul 1986–1992, võrreldes arvutustega, kus deflaatorina kasutatakse palgakulu. Niisiis, need arvutused näitavad, et hagejate poolt väljapakutud deflaator ei anna tulemuseks suuremaid kogukulusid seoses La Poste'i poolt logistilise ja ärialase abi osutamise.
- 144 Seetõttu tuleb teha järeldus, et hagejad ei ole tõendanud, et tagasiulatav ümberarvestus annab teistsugused tulemused — ja veelgi vähem La Poste'i kulusid suuremana näitavad tulemused — kui see, kui komisjon oleks valinud mõne muu deflaatori. Sellest ilmneb, et tuleb teha järeldus, et hagejad ei ole tõendanud, et komisjon tegi deflaatorit valides ilmse kaalutusvea.

- 145 Seoses hagejate argumentidega, mille kohaselt komisjon oleks tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi asemel pidanud kasutama La Poste'i ja SFMI-Chronoposti vahel sõlmitud lepinguid, piisab kui sarnaselt komisjoniga tõdeda, et La Poste'i ja SFMI-Chronoposti vahelised lepingud ei ole kohased kogukulude määratlemiseks, kuna nende eesmärk on määratleda tasu haldusteenuste eest ning La Poste'i äritulu. Komisjon rõhutab õigesti, et tariifileping ei võrdu analüütilise raamatupidamisarvestusega ning ei ole seetõttu asjakohane kulude arvestamiseks.
- 146 Seega ei ole hagejad selgitanud, kuidas nende lepingute abil oleks olnud võimalik jõuda SFMI-Chronopostile logistilise ja äriabi osutamisega kaasnenud kulude täpsema hindamiseni kui tagasiulatuva ümberarvestusmeetodi kasutamise abil.
- 147 Eelnevast lähtudes tuleb neljanda väite esimene osa tagasi lükata osas, milles see on seotud tagasiulatuva ümberarvestusmeetodiga.

Mõiste „riigiabi” teatavate komponentide arvestamata jätmine

Postadex'i üleandmine

— Poolte argumendid

- 148 Hagejad leiavad, et komisjon on teinud õigusvea, kui leidis, et Postadexi tasuta üleandmine kuulub kontsernisestest suhete hulka. Esiteks leidis komisjon ebaõigesti,

et sellise immateriaalse vara nagu ärialase teabe tasuta üleandmine on ema- ja tütaretevõtja vahelisi suhete puhul tavaline teguviis. Hagejate väitel tekitab vara üleandmine ema- ja tütaretevõtja vahel kas tasu maksmise kohustuse või toimub see kapitalisüsti vormis, või tekib selle põhjal emaettevõtja nõue tütaretevõtja vastu. Vara tasuta üleandmine on harva vastavuses emaettevõtja huvidega.

149 Hagejad leiavad, et kui sõltumatu ekspert oleks välja arvestanud Postadexi väärtuse, oleks ta selle väärtuseks hinnanud rohkem kui 38 miljonit Prantsuse franki (umbes 5 793 062 eurot). Postadexi aastakäive vastas üleandmise hetkel samale väärtusele.

150 Hagejad toovad välja, et kui komisjon oleks käsitlenud Postadexi hinnangulist väärtust (38 miljonit franki) La Poste'i poolt SFMI-le tehtud kapitalisüstina, ei kuuluks TAT-ile, kellele kuulub 3,4 miljoni Prantsuse frangi (518 326,66 eurot) suurune osalus 10 miljoni frangi (1 524 490,17 eurot) suuruse kogukapitali juures, mitte 34%, vaid üksnes 7% osalus SFMI kapitalis.

151 Teiseks ei võtnud komisjon arvesse asjaolu, et erinevalt eraõiguslikest kontsernidest sai La Poste asutada, rahastada ja välja arendada Postadexi teenuse, mis ei kuulu reserveeritud sektorisse, tänu riikliku monopoli seisundile. Antud juhul ei pidanud komisjon kinni oma otsustuspraktikast telekommunikatsioonisektoris. Sellega seoses viitavad hagejad suunistele EMÜ konkurentsieeskirjade kohaldamiseks sidesektoris (EÜT 1991, C 233, lk 2; ELT eriväljaanne 08/01, lk 43). Nimetatud suuniste kohaselt „[k]onkureerivate tegevuste ristsubsideerimine, sõltumata sellest, kas kõne all on teenused või seadmed, nimetatud kulude suunamise kaudu monopoolsetele tegevustele moonutab [...] konkurentsi, rikkudes artiklit 86”.

- 152 Kolmandaks tegi komisjon õigusvea, kui leidis, et Postadexi üleandmine ei kujutanud endast SFMI-Chronoposti kasuks antavat riigiabi, kuna sellega ei kaasnud viimasele mingit mõõdetavat eelist. Sellega seoses märgivad hagejad, et mõiste „riigiabi” määratletakse lähtuvalt vaidlusaluse meetme toimest, mitte lähtuvalt üleantud soodustuse laadist.
- 153 Komisjon väidab, et Postadexi üleandmine ei tekitanud La Poste'ile mingeid kulusid ja et Euroopa Kohus on oma otsuses viidanud üksnes selliste kulude katmiseks ettenähtud tasule.
- 154 Komisjon leiab, et Postadexi üleandmine SFMI-Chronopostile on kullerpostiteenuse tütarettevõtjale üleandmise otsene tagajärg. Lisaks toob komisjon välja, et Postadexi klientuuril ei olnud raamatupidamislikku väärtust ning et selle komponendi majanduslikku väärtust oli võimatu hinnata. Neil asjaoludel leiab komisjon, et tegemist ei ole riigiabiga.
- 155 Lisaks märgib komisjon, et ta pidas vastuvõetavaks hagejate poolt summale 38 miljonit Prantsuse franki (umbes 5 793 062 eurot) hinnatud Postadexi üleandmist, tõendamaks, et sisemine tulumäär oli suurem kui kapitali maksumus.
- 156 Komisjon teeb järelduse, et kuna Postadexi üleandmine oli kooskõlas kontserni olukorraga ja kuna La Poste sai selle eest investorina piisava tasu, ei pidanud komisjon vajalikuks anda lisahinnangut seoses kaebuses esitatuga.

- 157 Komisjon lisab, et TAT-ile SFMI kapitalis kuuluva osaluse väidetav ümberhindamine on uus etteheide, mis ei tulene esimeses kohtuastmes käsitletud asjaoludest ning on seetõttu vastuvõetamatu. Lisaks toob ta välja, et osas, milles väidetav kohtuotsus puudutab küsimust, kas La Poste'i poolt osutatud abi puhul oli tegemist riigiabiga, peaks TAT-i poolt osutatud võimalikku abi käsitletama põhimõtteliselt teises, käesolevast otsusest erinevale esemele suunatud otsuses.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 158 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on mõistel „riigiabi”, asutamislepingu artikli 92 tähenduses, väga lai kohaldamisala. Selle sätte eesmärk on ära hoida, et ametiasutuste poolt antavad eelised, mis kahjustavad või ähvardavad kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, ei kahjustaks liikmesriikidevahelist kaubandust (Euroopa Kohtu 2. juuli 1974. aasta otsus kohtuasjas 173/73: Itaalia vs. komisjon, EKL 1974, lk 709, punkt 26, ja 15. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas C-387/92: Banco Exterior de España, EKL 1994, lk I-877, punkt 12). „Abi” mõiste ei kata seega mitte üksnes positiivseid soodustusi, nagu toetused, vaid ka meetmeid, mis ei ole toetused selle sõna kitsamas tähenduses, kuid mis erineval kujul vähendavad ettevõtja eelarvel tavaliselt lasuvaid maksekohustusi ja seetõttu sarnanevad toetustega nii oma iseloomult kui ka toimelt (vt eespool viidatud kohtuotsus Banco Exterior de España, punkt 13).
- 159 Tuleb märkida, et toetustega samaväärse toimega kaudsete soodustuste hulka kuulub kaupade või teenuste soodustingimustel üleandmine (vt Euroopa Kohtu 20. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-126/01: GEMO, EKL 2003, lk I-13769, punkt 29 ja viidatud kohtupraktika).

- 160 Lisaks ei tee asutamislepingu artikli 92 lõige 1 riiklikel sekkumistel vahet vastavalt nende põhjustele või eesmärkidele, vaid need on määratletud nende tagajärgede kaudu (vt eespool viidatud kohtuotsus GEMO, punkt 34 ja viidatud kohtupraktika).
- 161 Postadexi üleandmise osas kinnitab komisjon sisuliselt, et selle üleandmisega ei kaasnenud mingeid kulusid ja et niisiis ei ole tegemist riigiabiga, kuna Euroopa Kohus on oma otsuses viidanud üksnes kulude katmiseks ettenähtud tasule.
- 162 Sellegipoolest ei saa asuda toetama komisjoni argumentatsiooni, mille kohaselt Postadexi klientuuri üleandmine oli tütarettevõtja asutamise loogiline tagajärg ning et sel põhjusel ei ole tegemist riigiabiga.
- 163 Esiteks tuleb märkida, et tegemist on logistilisest ja ärialasest abist eraldiseisva meetmega.
- 164 Vaidlust ei ole selle üle, et La Poste andis SFMI-Chronopostile üle oma toote Postadex klientuuri ilma mingi tasuta. Komisjoni poolt Esimese Astme Kohtu ja Euroopa Kohtu küsimustele antud vastustest nähtub, et SFMI-Chronopost ei maksnud Postadexi klientuuri üleandmise eest midagi.

- 165 Samas kujutab Postadexi klientuur endast immateriaalset vara, millel on majanduslik väärtus. Lisaks tuleb märkida, et La Poste ehitas Postadexi teenuse üles riikliku monopoli vahenditega. Sellise immateriaalse vara üleandmine on selle saaja jaoks soodustuseks.
- 166 Samuti võib otsust anda Postadex üle SFMI-Chronopostile seostada riigiga. SFMI poolt nime all EMS/Chronopost tagatud kullerpostiteenuse haldamise ja turustamise viis olid määratletud Prantsuse posti- ja telekommunikatsiooniministeeriumi 19. augusti 1986. aasta juhendiga.
- 167 Niisiis tuleb asuda seisukohale, et Postadexi üleandmine SFMI-Chronopostile kujutab endast riigiabi, kuna SFMI-Chronopost ei maksnud La Poste'ile mingit tasu.
- 168 Seda seisukohta ei kõiguta komisjoni väide, mille kohaselt Postadexi klientuuril ei olnud raamatupidamislikku väärtust.
- 169 Tegelikult, isegi kui tegemist on raskesti väljaarvutatava elemendiga, ei tähenda see, et sellel ei oleks väärtust. Selles osas tuleb märkida, et aadressinimekirjade koostamine ja turustamine teatava tegevuse tarbeks kujutab juba iseenesest majandustegevust.

- 170 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selle üle, ning muu hulgas nähtub see ka Prantsuse ametivõimude 21. jaanuari 1993. aasta kirjast, et Postadexi teenuse kliendilepingud anti üle SFMI-le. Lisaks on SFMI juhtkonna 12. mai 1987. aasta kirjas märgitud, et „Postadexi tegevuse üleandmine Chronopostile toimus järk-järgult 1. jaanuarist kuni 30. juunini 1986” ning et „võib anda hinnangu, et see üleandmine toimus ilma märgatava klientide kaotuseta”.
- 171 Sellest järeldub, et komisjon tegi õigusliku vea, leides, et Postadexi klientuuri üleandmine ei kujutanud endast riigiabi põhjusel, et see ei sisaldanud endas mingit mõõdetavat soodustust. Seetõttu tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, milles komisjon leidis, et La Poste’i poolt Postadexi SFMI-Chronopostile üleandmine ei kujutanud endast riigiabi.

La Poste’i kaubamärgi kujutis

— Poolte argumendid

- 172 Hagejate hinnangul tegi komisjon õigusliku vea, leides, et La Poste’i kaubamärgi kujutis ei kujuta endast Postadexi teenuse üleandmise või võrgule juurdepääsu iseseisvat osa. Hagejad rõhutavad, et La Poste’i kaubamärgi kujutis kujutab endast immateriaalset vara, millel endal on majanduslik väärtus, mis tuleneb La Poste’i esindavate elementide kogumist (kollane värv, logo ja tunnuslause). Sellega seoses rõhutavad hagejad, et La Poste’i kaubamärgi kujutis kujutab endast olulist

konkurentsitrumpi, mis võib saada otsustavaks turul toimivas võitluses. Lisaks leiavad hagejad, et kui ettevõtja on juba olulise turuosa vallutanud tänu kaubamärgi kujutisest tulenevale eelisele, on see eelis otsustav.

173 Olulist majanduslikku väärtust omava ja monopolist saadud tuluga finantseeritud La Poste'i kaubamärgi kujutise SFMI-Chronopostile tasuta üleandmine kujutab endast niisiis riigiabi.

174 Hagejad väidavad, et isegi kui La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamine kui selline ei läinud La Poste'ile midagi maksma, tuleb siiski arvestada „võimaluse maksumust”. Hagejad on arvamusel, et Euroopa Kohtu otsuses on viidatud tegelikele kuludele üksnes niivõrd, kui tegemist on võrgule juurdepääsuga, mis ei allu üksnes puhtale äriloogikale. Samas, olukorras, kus La Poste lubab oma tütaretevõtjal reklaami eesmärgil kasutada oma sõidukeid, peaks ta nõudma selle eest tasu.

175 Komisjon väidab, et kaubamärgi kujutis ei tekita La Poste'ile mingeid kulusid ega sissetulekust ilmajäämist, mida kogukulude meetodis ei oleks juba arvesse võetud. Komisjon sedastab, et hagejad argumenteerivad mitte kulude, vaid „juurdekasvu” soodustuste pinnal, soovides kindlaks määrata „korrektset” tasu SFMI-Chronoposti tegevuse eest. Samas ei ole selline lähenemine vastavuses „kogukulude” lähenemisega, mis on tervikmeetod, mille puhul võetakse arvesse amortisatsioon ja emaettevõtja tegevuskohtade ülalpidamiskulud.

176 Ta lisab, et ei La Poste'i reklaamipinnal ega kujutisel pole turgu ja nende vastu puudub huvi.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

177 Eeldades, et La Poste'i kaubamärgi kujutis on immateriaalne vara, ei tähenda see siiski tingimata, et selle kasutamine on La Poste'i poolt SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja äriabi iseseisev komponent. Kuna puuduvad tõendid, et kaubamärgi kasutamine on seotud iseseisva üleandmisega, tuleb asuda seisukohale, et La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamine on pigem kõnealuse logistilise ja ärialase abi osutamise tulemus ja kujutab endast selle lisakomponenti. Seda järeldust ei sea kahtluse alla hagejate poolt oma kirjalike märkuste lisas 4 esitatud tõendid. Hagejad viitavad üksnes La Poste'i reklaamidele, milles Chronoposti esitletakse ühena La Poste'i teenustest, ja SFMI-Chronoposti ütlustele, mis väljendavad viimase soovi „kasutada La Poste'i sidemeid suurte tarnijatega, et läheneda teatavatele eesmärkidele parimatel tingimustel”. Vastupidi, need komponendid kinnitavad, et La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamine kaasnes logistilise ja ärialase abi osutamisega, mille kohta La Poste väidab, et seda osutati vähemalt tema kogukuludega võrduvale summale vastava tasu eest.

178 Sellest järeldub, et komisjon ei teinud kaalutusviga, leides, et La Poste'i kujutise kasutamine tütarettevõtja poolt ei kujuta endast riigiabi, mis on eraldiseisev La Poste'i kogukulude eest makstavast tasust. Selles osas tuleb eespool punktides 72–85 põhjendamiskohustuse rikkumisest tuleneva väite hindamise raames tehtud järeldusi silmas pidades sellegipoolest märkida, et Esimese Astme Kohtul ei ole võimalik kontrollida, kas SFMI-Chronopostile osutatud logistilise ja ärialase abi osutamine, sealhulgas La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamine vastab mõiste „riigiabi” tingimustele.

179 Eelnevast lähtudes tuleb neljanda väite teine osa rahuldada osas, milles see puudutab Postadexi teenuse üleandmist, ja see tagasi lükata osas, milles see puudutab La Poste'i kaubamärgi kujutise kasutamist.

4. Väide, mis tuleneb ilmsetest kaalutusvigadest ja sisulistest ebatäpsustest

Üldised märkused

180 Ilmsetest kaalutusvigadest ja sisulistest ebatäpsustest tulenevas kolmandas väites sisalduvatest etteheidetest on üks osa Esimese Astme Kohtu otsusega juba tagasi lükatud ja need ei olnud Euroopa Kohtule esitatud apellatsioonkaebuse esemeks. Tegemist on etteheidetega, mis käsitlevad Radio France'is avaldatud reklaami, SFMI-Chronoposti saadetiste tollivormistussenetlust ja tempelmaksu (eespool viidatud Esimese Astme Kohtu otsus, punktid 95–124). Ülejäänud argumentide osas ilmneb nii Esimese Astme Kohtu otsuse punktides 92 ja 93 kui hagejate kirjalikest märkustest, et need langevad kokku selles kohtuotsuses juba uuritud väidetega. See ilmneb otsesõnu hagejate kirjalikest märkustest (punkt 84). Õigupoolest on käsitletava tühistamisväite ainus osa, mida ei ole veel uuritud, see, mis puudutab SFMI-Chronopostile väidetavalt tehtud soodustust seoses La Poste'i käibemaksuga maksustamata jätmisega ja tema suhtes vähendatud määraga palgakulu maksu kohaldamist.

Poolte argumentid

181 Sisuliselt on hagejate arutluskäigu eesmärk väita, et La Poste'i suhtes kohaldata ühetaolist palgakulu maksu määraga 4,25%, samal ajal kui teiste ettevõtjate maksumäär on 9,15%. Hagejate väitel kandus see eelis SFMI-Chronopostile üle asjaolu tõttu, et kuigi SFMI-Chronopost maksis kinni La Poste'i kogukulud, olid need kulud väiksemad nendest, mida oleks pidanud kandma tavaline ettevõtja.

- 182 Hagejad vaidlevad vastu komisjoni hinnangule, mille kohaselt soodustuse, mille La Poste sai asjaolu tõttu, et tema suhtes kohaldati vähendatud määraga palgakulu maksu, kaalus enam kui üles halvemus, mis tulenes tema poolt oma ostudelt makstud käibemaksust. La Poste ei olnud automaatselt käibemaksukohustuslane samal viisil kui teised ettevõtjad, kelle suhtes ei kohaldata käibemaksu 90% osas nende käibest. Hagejad märgivad, et tavaline palgakulu maksumäär on 4,25%, kuid see määr ulatub 8,50%-ni nende palkade osas, mille suuruseks aastas on 40 780 Prantsuse franki (6 216,87 eurot) kuni 81 490 Prantsuse franki (12 423,07 eurot) ja 13,60%-ni palkade osas, mis on suuremad kui 81 490 Prantsuse franki (12 423,07 eurot). Samas kohaldati kuni 1. septembrini 1994 La Poste'i suhtes palgakulu maksu ühetaolist vähendatud määra suuruses 4,25%, lähtudes üksnes makstud palkadest (arvestamata preemiaid ja tasu natuuras). Järelikult on ilmne selle vähendatud määra eelis võrreldes maksumääraga, mille kaalutud keskmine on 9,15% (lähtuvalt palgakulude struktuurist). Neil asjaoludel ei toimu tasakaalustamist käibemaksuga maksustamata jätmise arvel, vaid vastupidi, leiab aset riigi tulude vähenemine.
- 183 Hagejad rõhutavad ka La Poste'i maksuseisundi võrdlemisvõimaluse ja ühise mõõtkava puudumist palgakulu maksu ja käibemaksu osas. Palgakulu maksu baas koosneb ettevõtja palgakuludest, samal ajal kui käibemaksubaasi moodustab kaupade tarnimine ja teenuste osutamine. Samuti ei ole võrreldavad tavaline käibemaksumäär 20,6% ja palgakulu maksu määr 4,25, 8,50 või 13,60%. Niisiis vaidlustavad hagejad La Poste'i käibemaksuvabastusest tuleneva maksekohustuse suuruse.
- 184 Hagejad väidavad ka, et maksusoodustuse tasakaalustamine tekkinud maksukuludega ei muuda seda, et saadud soodustus on riigiabi iseloomuga. Asjaolu, et komisjon nõudis Prantsuse ametivõimudelt selle kaotamist, näitab, et tegemist on maksusoodustusega. Lisaks märgivad hagejad, et käesoleval juhul ei ole La Poste'ile antud „lisavabastus” käibemaksust seotud avaliku teenuse osutamise kohustusega osas, mis puudutab SFMI-Chronoposti konkurentsile avatud tegevust.

- 185 Komisjon märgib esiteks, et La Poste'i maksustamise kord on koormavam kui tema konkurentidel. Seda arutluskäiku kinnitavad ka andmed, mille esitasid Prantsuse ametivõimud, kes hindasid La Poste'i poolt 1993. aastal ilma mahaarvamisõigusega makstud käibemaksu 274 miljonile Prantsuse frangile (41 771 030,72 eurot) ja makstud palgakulu maksu 74 miljonile Prantsuse frangile (11 281 227,28 eurot), mis teeb La Poste'i maksukoormuse kogusuuruseks 352 miljonit Prantsuse franki (53 662 054,07 eurot). Nende konkurentide maksukoormus, kelle suhtes ei kohaldata palgakulu maksu ja kes võivad enda poolt makstud käibemaksu maha arvata, ei ole samaväärne.
- 186 Teiseks puudub tegelikult väidetav äriiline eelis, mis tulenevat sellest, et La Poste'i kliendid ei pea viimase osutatud teenustelt tasuma käibemaksu. Komisjon väidab, et La Poste'i suhtes käibemaksu kohaldamata jätmise kaalub üles eelise, mille ta saab palgakulu maksu osas. Prantsuse ametivõimude poolt esitatud andmete põhjal tekib kõige suurem osa La Poste'i käibest (83,4 %) käibemaksukohustuslastest klientidega, kes võivad maha arvata käibemaksu, mille nad on maksnud La Poste'i konkurentidele, kuid mitte La Poste'i hindade sisse arvestatud palgakulu maksu. See lõppmaksumuse komponent on hulga koormavam kui mahaarvatava käibemaksu nõudmine, ning kujutab endast seega La Poste'ile ärilist halvemust.
- 187 Prantsuse Vabariik väidab vastupidi hagejate väidetele, mille kohaselt „palgakulu maksu tavaline määr tuleneb Prantsuse valitsuse täpsest arvudega mängimisest, mis võimaldab saavutada tasakaalu [...]”, et palgakulu maksu määrad ja nende vastavad kohaldamise künnised ei ole määratud eesmärgiga saavutada tasakaalu käibemaksukohustuslastest ettevõtjatega. Ta lisab, et sellist otsust ei oleks võimalik tegelikkuses teostada, kuna nende maksude toimemehhanism on väga erinev. Lisaks oleks majandusliku tasakaalu saavutamiseks vaja koos iga käibemaksumäära muudatusega muuta vastavalt ka palgakulu maksu, mis ei oleks realistlik.

- 188 Lisaks asub Prantsuse Vabariik toetama komisjoni arutluskäiku, mille kohaselt ei anna käibemaksuvabastus La Poste'ile konkurentsieelist. Ta märgib, et palgakulu maksu puhul on tegemist osaliselt lõpliku maksuga (see arvestatakse maha äriühingu maksubaasist), samas kui käibemaks on osaliselt mahaarvatav (maks maksult), ja see võidakse tagastada. Ta järeldab, et palgakulu maksu tasumine ja oma kulutustelt makstud käibemaksu mahaarvamise õiguse puudumine suurendab La Poste'i kulusid.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 189 Hagejad väidavad sisuliselt, et isegi kui piisaks üksnes seoses SFMI-Chronopostile logistilise ja ärialase abi osutamisega La Poste'il tekkinud kulude arvessevõtmisest, kuigi nad sellele vastu vaidlevad, on need kulud väiksemad kui need, mida peaks kandma eraõiguslik ettevõtja, kuna La Poste'il on võimalik osutada neid samu teenuseid madalama hinnaga, sest ta on käibemaksust vabastatud ja tema suhtes kohaldatakse madalama määraga palgakulu maksu.
- 190 Sellega seoses piisab, kui märkida, et Euroopa Kohtu otsuses on üksnes nõutud, et tütarettevõtja peab kandma avalik-õigusliku ettevõtja kulud. Niisiis ei tee Euroopa Kohus vahet küsimusel, kas need kulud on väiksemad, kui tavalistel turutingimustel tegutseva äriühingu kulud. Seetõttu, isegi eeldusel, et teatavat osa La Poste'i kuludest subsideeritakse hagejate poolt teatatud maksumeetmete abil, ei ole see Euroopa Kohtu otsusest lähtuvalt riigiabi olemasolu kontrollimisel asjassepuutuv, kuna Euroopa Kohtu seisukoha järgi piisab sellest, kui logistilise ja ärialase abi osutamisega seotud kulud on kaetud.

- 191 Sellest jäeldub, et kolmas väide tuleb tagasi lükata osas, milles see on tuletatud SFMI-Chronoposti poolt tänu La Poste'i väidetavatele maksusoodustustele saadavast kaudsest eelisest.

Kohtukulud

- 192 Esimese Astme Kohtu otsuses jäeti komisjoni kanda tema enda kohtukulud ja mõisteti temalt välja 90% hageja kohtukuludest. Menetlusse astujate kohtukulud jäeti nende endi kanda.
- 193 Euroopa Kohtu otsuses lükati kohtukulude jaotamine edasi. Seega tuleb Esimese Astme Kohtul vastavalt kodukorra artiklile 121 otsustada kõikide erinevates menetluses kantud kohtukulude üle.
- 194 Kodukorra artikli 87 lõike 3 alusel võib Esimese Astme Kohus määrata kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks. Käesolevas asjas rahuldati enamik hagejate nõudeid pärast esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist toimunud menetluses.
- 195 Käesoleva asja asjaolusid arvestades on õiglane otsustada, et komisjoni kohtukulud jäetakse tema enda kanda ja temalt mõistetakse välja 75% hagejate, välja arvatud

menetlusse astujate, Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukuludest. Ülejäänud osa Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus hagejate kantud kohtukuludest jäetakse nende endi kanda.

- ¹⁹⁶ Menetlusse astunud Prantsuse Vabariigi, Chronoposti ja La Poste'i poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukulud jäetakse vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 4 esimesele ja kolmandale lõigule nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada komisjoni 1. oktoobri 1997. aasta otsus 98/365/EÜ Prantsusmaa poolt SFMI-Chronopostile väidetavalt antud riigiabi kohta osas, milles leitakse, et La Poste'i poolt oma tütaretevõtjale SFMI-Chronopostile logistilise ja ärialase abi osutamine ega Postadexi üleandmine ei kujuta endast SFMI-Chronopostile antud riigiabi.**
- 2. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja 75% hagejate, välja arvatud menetlusse astujate, Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukuludest.**

3. **Jätta ülejäänud osa hagejate poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukuludest nende endi kanda.**

4. **Jätta Prantsuse Vabariigi, Chronoposti ja La Poste'i poolt Esimese Astme Kohtus ja Euroopa Kohtus kantud kohtukulud nende endi kanda.**

Jaeger

Tiili

Azizi

Cremona

Czúcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 7. juunil 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

M. Jaeger

Sisukord

Vaidluse aluseks olevad asjaolud	II - 1540
Esimesse kohtuastmesse tagasisaatmisele järgnenud menetlus	II - 1548
Poolte taotlused pärast esimesse kohtuastmesse tagasisaatmist	II - 1550
Õiguslik käsitlus	II - 1551
1. Esialgssed märkused	II - 1551
2. Väide, mis tuleneb põhjendamiskohustuse rikkumisest	II - 1554
Poolte argumendid	II - 1554
Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 1558
Põhjendamist puudutav kohtupraktika	II - 1558
Põhjendamiskohustuse kontrolli ulatus käesolevas asjas	II - 1561
Vaidlustatud otsuse põhjendatus logistilise ja ärialase abi osutamise lisandunud muutuvkulude osas	II - 1562
Põhjendused seoses kohase panusega postivõrgu kasutamise kaasnevatesse püsikulude kandmise	II - 1567
Põhjendused seoses piisava tasuga omakapitali eest	II - 1568
Üldkulude kaetust puudutav põhjendus	II - 1569
Üksikasjaliku põhjenduse vajalikkus	II - 1570
3. Väide, mis tuleneb mõiste „riigiabi” väärast kohaldamisest	II - 1572
Esialgssed märkused	II - 1572
	II - 1599

Mõiste „tavalised turutingimused” väär kohaldamine	II - 1573
„Tagasiulatava ümberarvestusmeetodi” kasutamine	II - 1573
— Poolte argumendid	II - 1573
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 1577
Mõiste „riigiabi” teatavate komponentide arvestamata jätmine	II - 1583
Postadex'i üleandmine	II - 1583
— Poolte argumendid	II - 1583
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 1586
La Poste'i kaubamärgi kujutis	II - 1589
— Poolte argumendid	II - 1589
— Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 1591
4. Väide, mis tuleneb ilmsetest kaalutusvigadest ja sisulistest ebatäpsustest	II - 1592
Üldised märkused	II - 1592
Poolte argumendid	II - 1592
Esimese Astme Kohtu hinnang	II - 1595
Kohtukulud	II - 1596